

REVISTA

Suflet de femeie

31

sufletdefemeie.ro

Biruitoari
în încercare

Familia
este totul

Vremea
roadelor

Cuvinte de mulțumire

Colectivul de redacție *Suflet de femeie* vă mulțumește!

Venim spre Dumneavoastră cu recunoștință și cu mulțumire pentru eforturile și resursele pe care le-ați oferit, pentru ca împreună, în unitate să putem sluji și lăuda un Dumnezeu glorios. Revista "Suflet de femeie," nu ar fi ajuns la numărul 31, fără articolele voastre, fără susținerea în rugăciune și fără eforturile financiare, pentru care colectivul de redacție vă apreciază și vă este profund recunoscător.

De aceea, vrem să vă încurajăm pe această cale "să nu obosim în facerea binelui; căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală. (Galateni 6 : 6 – 9), căci „pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu", (2 Corinteni 9:7).

Dacă doriți să ne sprijiniți în continuare în lucrarea "Suflet de femeie", atât cu articolele, cât și cu finanțele voastre, vă invităm să folosiți datele de contact de mai jos:

e-mail: **contact@sufletdefemeie.ro**
Fundația Mater, cont în lei Banca Românească Tg. Mureș
RO21BRMA0330033872400000

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Cuprins

6	DUPĂ 25 DE ANI-O CĂSĂTORIE DE ARGINT ARGINT DANIELA RAT	26	DOMNUL NU OFERĂ JUMĂTĂȚI DE MĂSURĂ IONELA VARGA
9	FAMILIA-BISERICA APROBATĂ DE DUMNEZEU SANDA TULICS	27	IUBITĂ FEMEIE IOANA POCIOIAN
10	FAMILIA ESTE TOTUL AURICA LAURENȚIU	28	MĂRTURIE MARIA MUNTEAN
12	FAMILIA PRIN OCHI DE... ALEXANDRA DOGARU	29	ÎN TINE ELISABETA POPESCU
14	VREMEA ROADELOR VICTORIA NATEA	30	OPORTUNITĂȚI VALORIFICATE PAULA DEJEU
16	CUVINTE DE MULȚUMIRE REBECA BELEAN	32	PĂSTRAREA ȘI PROPĂȘIREA UNUI MIRACOL ADINA MORAR
18	EL RĂMÂNE CREDINCIOS FLAVIA DUMITRU	34	SĂ FIM FERICIȚI ÎN VIAȚĂ ROCHELLE PANASIUK
19	ECOUL CONFRINȚEI DE LA MAMAIA DANA LAZĂR	36	REFERENDUMUL PENTRU FAMILIE IACOB BERGHIAN
20	DARUL DE SUS DANA BARTUȘ	40	SALATA - "SAVOARE DE TOAMNĂ" PAULA DEJEU
22	BIRUITORI ÎN ÎNCERCARE VIORICA IONAC	41	SUPĂ CREMĂ DE DOVLEAC CAMELIA MĂRGINEAN
24	ESTI TOT CE AM NEVOIE TÉREZA ROSTAȘ		

COLECTIVUL DE REDACȚIE:	DESIGN
Rodica Baci	Luciana Sand
Mia Pop	
Biserica "Noul Legământ", Târgu Mureș	
Lidia Aldea	
Biserica "Bethel", Târgu Mureș	
CORECTURĂ ȘI REDACTARE	
	Ruxandra Petrina

Familia, încotro...

Au trecut 100 de ani de când ne-am născut ca și popor, prin voința, străduința și perseverența străbunilor noștri. Ei ne-au lăsat moștenire țara; și iată că din nou trăim zile fierbinți, când ne întrebăm încotro o va lua societatea de mâine, mai exact familia de mâine, sub ce val de influențe se va afla România copiilor și a nepoților noștri. În aceste zile se (re)scrie destinul națiunii noastre, noi decidem acum dacă familia va rămâne cum a fost ea creată în original sau se va distruge.

La început, Dumnezeu a creat pământul și cerul, soarele, luna stelele, iarba și pomii, animalele, peștii și păsările, în toată diversitatea lor. Omul a fost făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, adică "Dumnezeu l-a creat pe om conform specificului Său, făcându-l asemănător cu El Însuși. Atunci când l-a creat, l-a conceput să existe (de la început) ca bărbat și femeie" Geneza 1:27. De la creație până acum s-au scurs mii de ani, sau poate chiar milioane, după unii cercetători și în tot acest timp, creația s-a păstrat, în ciuda poluării, în ciuda războaielor, în ciuda intervenției omului în natură.

Luna nu a devenit soare și nici stelele nu au vrut să devină altceva. Pomii nu doresc să devină iarbă, nici păsările n-au încercat să devină pești. Porumbelul nu vrea să devină vultur și nici pisica nu încearcă să latre ca și câțelul, oaia nu dorește să devină lup, cum nici mărul nu face pere sau portocale.

Toată creația își vede de drumul ei, ascultând ceea ce a decis Creatorul, de ce s-a scris la început în codul lor genetic.

De ce atunci omul ar dori altceva? De ce ideologiile de gen urmăresc să înlocuiască treptat termenul de „om” cu cel de „persoană umană”, să elimine noțiunile de „bărbat” și „femeie”?

De ce guvernul german a propus parlamentului înscrierea celui de-al treilea gen în actul de identitate, iar în Canada, în Franța și nu numai, părinții unui copil nu mai sunt numiți „tată” și „mamă”, ci „părinte 1” și „părinte 2”, pentru a nu-i discrimina pe „părinții” homosexuali? De ce bărbatul uită că e bărbat și femeia nu mai vrea să fie femeie?

Când Dumnezeu a creat femeia ca ajutor potrivit pentru bărbat, a creat-o diferit și i-a pus împreună ca să formeze o familie. Doveda este dată de genetica umană care arată că cei 46 cromozomi umani se împart în 22 de perechi de cromozomi identici la bărbați și la femei numiți autozomi, plus o pereche de cromozomi sexuali (numiți și heterozomi sau gonozomi), identici la femei (XX) și diferiți la bărbați (XY).

Structura diferită a cromozomilor sexuali feminini și masculini arată că oricât ar încerca unele persoane să-și schimbe sexul, prin vestimentație, obiceiuri sau chiar prin operații chirurgicale, este imposibil să schimbe ceva la nivelul moleculei de ADN, la nivelul cromozomilor, de aceea în profunzimea fiecărei celule fiecare va rămâne așa cum s-a născut. Dacă nu ne trezim azi să apărăm familia, mâine vom putea asista la dezumanizarea României. Și încă ceva, tendințele LGBT nu sunt lucruri moderne, acestea există din vremuri străvechi.

Să ne amintim de Sodoma și Gomora sau de împăratul roman Caligula care, simțindu-se o ființă mai presus de condiția umană, un zeu pe pământ, voia să apară înaintea supușilor ca „fiind orice, numai ființă umană și împărat nu”.

Uneori se îmbrăca în haine femeiești, își pune pantofi de femeie și peruci. Istoria se repetă și unii vor să se mintă în față, crezând că dacă nu recunosc că s-au născut bărbat sau femeie vor schimba ceva, sau vor fi mai fericiți.

Dragi oameni, bărbați și femei, haideți să nu lasăm pe nimeni să ne mintă spunând că putem fi ceea ce vrem, ceea ce ne imaginăm, ceea ce simțim. Să nu lăsăm ca instituția sacră a familiei să fie profanată de căsătoriile între bărbat și bărbat sau femeie și femeie. Familia creată de Dumnezeu este unică valabilă și ea nu poate fi copiată, iar toate celelalte forme nu fac decât să distrugă specia umană. Să fugim de aceste lucruri scârboase pe care Diavolul le-a pus în mintea unora. Să luptăm pentru legi clare în privința familiei și a căsătoriei.

Deși referendumul din 6-7 oct 2018, pentru modificarea art.48 din Constituția României, nu a fost validat, deoarece prezența la vot a fost doar de 20,41% nu trebuie să ne descurajăm. Avem motive de întristare pentru că deși majoritatea voturilor (91,61%) au fost pentru familia formată dintr-un bărbat și o femeie, această opinie nu poate fi luată în considerare din cauza că nu s-a întrunit quorumul necesar. Totuși o bătălie pierdută nu înseamnă că am pierdut războiul.

Ce mai putem face acum?

Familia trebuie în continuare apărată prin trăirea noastră frumoasă împreună, copiii trebuie educați acasă de către părinți care se iubesc și care prin viața lor de zi cu zi demonstrează că se merită să ai o familie.

Veghind asupra legilor morale vom apăra națiunea de decădere și dezumanizare. Da, e timpul să apărăm România prezentă și generațiile viitoare de întuneric și de minciună, e timpul să fim "sare și lumină" în societate, ajutând acolo unde suntem la dezvoltarea binelui, la conservarea adevăratelor valori creștine, iubindu-l pe cei pe care i-a pus Dumnezeu în vecinătatea noastră și învățându-i ceea ce este bine, adică tot ce ne-a poruncit Domnul Isus în Evanghelii.

Evanghelia, doar ea va salva România, cu ea să ne hrănim, pe ea să construim planurile noastre de viitor și astfel nu avem de ce să ne temem.

Dumnezeu este cu noi!

Editorial

Evanghelia, doar ea va salva România, cu ea să ne hrănim, pe ea să construim planurile noastre de viitor și astfel nu avem de ce să ne temem.

Dumnezeu este cu noi!

Rodica Baciu

După 25 de ani - o poveste, o nuntă de argint

Poate mulți ar crede acum că a fost prea repede...și prea greu... Nu, nu a fost deloc așa! A fost și este la fel de frumos și acum... ca atunci!

Aveam 16 ani când l-am întâlnit, o puștoaică cu visuri mărețe și un tânăr de 21 de ani, în căutarea unui Dumnezeu de care auzise de la părinții lui.

Ne-am cunoscut într-o vacanță de vară, la țară, după un program de biserică. Constatasem eu că cineva mă urmărea mult prea atent în timp ce recitam poezia, dar nu mi-am pus atunci niciun fel de întrebări. Am descoperit mai apoi că acel cineva era un băiat foarte manierat și bine crescut, cu un simț fin al umorului, un lider între tinerii acelei biserici.

La început își făcea drum prin fața casei bunicii mele, iar mai apoi venea aproape regulat. Vorbeam mult și multe împreună, așezați pe o băncuță mică țărănească, din fața casei. Dezbăteam teme mai mult sau mai puțin importante (spirituale, filozofice, astrologice), incriminam deopotrivă vinovați și nevinovați, dădeam verdicte, recitam împreună poezii, râdeam din nimicuri, ne trezeam completându-ne frazele unul celuilalt, ba chiar mai mult, rosteam aceleași cuvinte deodată. Chiar dacă era evident pentru toată lumea, într-un tarziu, am recunoscut și noi că suntem îndrăgostiți. Gândeam la fel, simțeam la fel și ni se părea că ne cunoaștem dintotdeauna. Aveam aceleași idealuri în viață, totul decurgea de la sine fără niciun efort, fără nicio regie, așa că am întrezărit că Dumnezeu ne vrea împreună pentru totdeauna. Ne iubeam atât de mult, de sincer, de curat!

La 18 ani, proaspăt absolventă de liceu, m-a cerut în căsătorie simplu și frumos: "Vrei să fii a mea pentru toată viața? Mi-ar plăcea mult să fii mama copiilor mei! „Și, pentru că, de câteva zile, simțisem eu că asta ar urma să se întâmple, răspunsul meu era pregătit. Ne-am bucurat împreună, am plâns împreună și ne-am încredințat în Mâna Tatălui și Creatorului nostru, pentru totdeauna.

Bucuria noastră a fost însă repede umbrită de nemulțumirea părinților mei: "ești prea tânără, prea de la oraș, ai o carieră și un viitor înainte, iar el...e un simplu băiat de la țară". Pentru prima dată, am simțit atât de acut presiunea unei mari alegeri în viața mea. Trebuia să mă poziționez neapărat de partea cuiva: a părinților mei sau a iubitului inimii mele. Nu m-am simțit în măsură să decid singură, așa că m-am prăbușit pe genunchi înaintea Dumnezeului Viu, pe care-l iubeam din tot sufletul meu și

L-am rugat să-mi vorbească, să mă îndrume, să-mi arate clar calea pe care trebuie să pășesc. Nu vă recomand să faceți un obicei din a deschide Biblia la întâmplare și a citi un verset prestabilit, dar în acele momente am simțit că era singurul mod în care Dumnezeu îmi putea vorbi direct. Am hotărât să fie versetul 29, un număr cu șanse mici de a-l întâlni pe paginile Scripturii, dar acesta mi-a venit în minte atunci. Și da... Dumnezeu mi-a răspuns exact după nevoia mea prin Isaia 28:29 "Și lucrul acesta vine de la Domnul Oștirilor; minunat este planul Lui și mare este înțelepciunea Lui". Când m-am ridicat de la rugăciune curgea apa șiroaie pe mine, dar eram atât de fericită încât pentru mine nu mai exista forța gravitațională și simțeam că plutesc printre nori. Îmi vorbea Dumnezeu atât de clar și de frumos și era după voia Lui această căsătorie.

Atunci am găsit curajul să-i înfrunt pe părinții mei, să le spun că sunt de neclintit în hotărârea mea, că nu voi da înapoi cu niciun chip, chiar dacă praful se va alege de cariera mea. Am continuat să mă rog și să postesc, și, la scurt timp, ai mei au început să lase jos garda și să accepte lucrurile ca venind de la Dumnezeu.

Și acum zâmbesc când îmi aduc aminte cum l-am primit cu toții, într-o zi de sâmbătă, când a venit să-mi ceară oficial mâna. Am întors casa pe dos să facem curățenie (chiar dacă era deja curată), am pregătit cele mai alese feluri de mâncare, ne-am dat cu toții peste cap ca totul să fie impecabil, iar, când l-am întâmpinat la ușă, ne-am cam fâstăcit, prefăcându-ne surprinși de vizita lui. La ora prânzului ne-am așezat la masă și am început să discutăm vrute și nevrute despre vreme și vremuri, despre călătorii și emigrare, despre orice altceva în afara subiectului care ne interesa pe toți. Mama ne servise cafeaua rece (uitase de ea), tortul era de nemâncat (inversase gramajele), fața de masă era acum toată pete de grăsime (probabil ne tremurau mâinile), iar dragul meu încercase de câteva ori să deschidă acest subiect delicat, dar nu avea nicio șansa. A început să le spună că buchetul de flori adus mamei era unul oficial, că la plecare avuse încredințarea unei purtări de grijă și a unei reușite din partea lui Dumnezeu (Psalmul 121), dar ai mei "nu pricepeau" și pace.

Eram deja toți împreună de câteva ore bune și nimeni "nu știa", de fapt, de ce eram acolo. Pe la ora șase după-masă, când ne-am mutat într-o altă cameră, la o altă cafea (de data asta, caldă), tatăl meu a luat brusc cuvântul, lăsându-ne muți de uimire pe toți: "Uite, ce e dragul meu:

știm de ce ai venit, suntem de acord... cu condiția să o iubești, să o respecti și să ai grijă de ea toată viața!" Eram salvați! Toți am răsuflat ușurați, ne-am îmbrățișat, iar tatăl meu a rostit o rugăciune pentru noi și toată casa noastră.

Peste trei luni am avut o nuntă mare, cu aproape 600 de invitați (soțul meu fiind singur la părinți) din care nu cunoșteam nici jumătate. Am plecat apoi în luna de miere (care a durat două săptămâni), iar la întoarcere mi-am urmat soțul într-un oraș mai mic, unde ne-am stabilit ca proaspătă familie.

Până atunci nu știusem ce înseamnă un buget de familie - fiind copil în casa părinților mei nu dusesem lipsă de nimic. Au urmat perioade lungi de timp în care ne-am confruntat cu neajunsuri financiare, probleme de adaptare într-un loc unde nu cunoșteam aproape pe nimeni, într-un oraș în care apa rece era la program (dimineața și seara), iar apa caldă curgea două ore, două zile pe săptămână. Pe lângă toate astea, încălzirea în locuință funcționa și nu prea, la bucătărie foloseam o butelie, pentru că în oraș nu era gaz metan,

iar autobuzele circulau cu puțin noroc, din oră în oră. Lăsasem în urmă un oraș mare (Cluj Napoca) pentru un astfel de loc, suportam ironiile familiei și cunoștințelor, dar nu regretam decizia luată, pentru că eram împreună cu soțul meu și ne iubeam mult.

Făceam haz de necaz, ne bucuram de lucruri mărunte și eram fericiti cu puțin. El încerca din răsputeri să facă totul mai ușor și mai frumos pentru mine, iar eu apreciam foarte mult acest lucru.

Am învățat să gătesc folosind rețetele dintr-un caiet scris de mine și dictate de mama mea (ciorba de perișoare, varză a la Cluj, tocăniță de cartofi...) sau chiar să 'prăjituresc' (salam de biscuiți, prăjitură tăvălită în nucă...), preparate cu un grad mic și mediu de dificultate. Întotdeauna eram lăudată de soțul meu care - zicea el - nu mâncase niciodată și nicăieri mâncare mai bună, iar eu îl credeam și mă străduiam să-l impresionez cât mai mult cu puțință.

Ne-am integrat destul de repede în biserica din oraș, lucrând împreună la școala duminicală și participând regulat la programele acesteia.

Dumnezeu a onorat foarte mult slujirea noastră și am văzut, pas cu pas, călăuzirea Lui, protecția Lui, Harul Lui. După mai bine de doi ani, am fost binecuvântați cu un copil minunat, frumos și sănătos care a adus multă bucurie și lumină în căminul nostru.

Împrejurările vieții au făcut ca după un an și jumătate, să ne lăsăm copilul la socri pentru a fi crescut de ei, iar noi să devenim studenți, în urma unor examene de admitere. Eu m-am întors în orașul meu natal ca să pot frecventa cursurile la zi, iar soțul meu a rămas în orașul de domiciliu alegând și să muncească pentru a ne putea întreține. Amândoi am abordat foarte serios studiile, astfel încât eforturile noastre au fost repede răsplătite prin burse: el avea bursă de merit (a fost șef de promoție), iar eu bursă de studiu, pe atunci cele două reprezentând echivalentul unui salariu minim pe economie. Ne vedeam la fiecare sfârșit de săptămână și ne bucuram unul de celălalt ca doi îndrăgostiți cu un „puiut” al lor, timp de patru ani.

Mă aștepta întotdeauna scoțând de la spate un trandafir proaspăt și parfumat, iar acasă, pe masă, mă aștepta o strofă mică de poezie compusă special pentru mine.

Stau și privesc în urmă și nu-mi explic de unde aveam atâta putere și energie: să învăț, să navetez, să las casa și hainele curate (și călcate), să gătesc pentru o săptămână soțului meu și chiar să mă ocup puțin de educația copilului nostru. Eram părinți de weekend și vacanțe, mereu cu inimile sfâșiate când îl lăsam plângând, la despărțire.

Privind retrospectiv, consider că e mai bine să te căsătorești în tinerețe, pentru că ai acea doză de naivitate, luând lucrurile așa cum ți se oferă, fără să pui prea multe întrebări și să cunoști prea multe detalii. De asemenea, cei doi se modelează mult mai ușor și învață să renunțe mai repede la orgoliile lor. Mă gândesc că, dacă m-aș fi căsătorit mai târziu, nimeni nu s-ar mai fi ridicat la înălțimea așteptărilor și pretențiilor mele. Dumnezeu mă cunoștea însă cel mai bine și a hotărât astfel în dreptul meu.

Când copilul nostru a împlinit cinci anișori, ne-am reunit ca o familie frumos și armonios încheată. Dumnezeu ne-a binecuvântat cu locuri de muncă foarte bune (eu am reușit să mă titularizez ca profesor la unul dintre cele mai bune licee, iar soțul meu a obținut un post bun de inginer, tot în oraș) răsplătindu-ne eforturile noastre. Baiatul nostru a învățat în casa noastră ce înseamnă dragostea, credințioșia, respectul, cinstea, slujirea, dărnicia, facerea de bine, primirea de oaspeți...

Revenind în orașul de domiciliu, am reînceput să mă implic în slujire; o vreme soțul meu a condus școala duminicală din biserică noastră, iar eu i-am stat alături ajutându-l să organizeze programe, studii biblice, activități recreative, serbări și tabere pentru copii. Timp de doi ani, am colaborat cu un post de radio creștin din oraș, înregistrând două emisiuni. În toată perioada aceasta (aprox. 17 ani), aproape că nu am lipsit la nicio întâlnire a grupului de surori din biserică.

Dumnezeu a făcut multe promisiuni familiei noastre și le-a onorat peste măsură și peste așteptările noastre; Dumnezeu nu rămâne dator niciodată celor care-L iubesc și-L caută. Ne-a copleșit cu binecuvântările Lui, cu dragostea Lui, cu purtarea Lui de grijă. Să nu credeți că în tot acest timp nu am avut parte de felurite încercări, tulburări sau greutăți (ne-am confruntat cu boli, accidente, am pierdut membri dragi ai familiilor noastre, anul trecut am fost la un pas de a-l pierde pe soțul meu...)

Dar consider precum Pavel, că toate acestea nu sunt vrednice să fie puse alături de slava viitoare.

Privind în urmă, nu regret nimic și, dacă ar fi să o iau de la capat, la fel aș proceda. Motto-ul nunții noastre a fost din Exod 33:15 "Dacă nu mergi Tu Însuți cu noi nu ne lăsa să plecăm de aici", iar textul biblic citit și predicat a fost din Proverbe 31. Chiar dacă m-am străduit să fiu acel model de femeie, recunosc că nu am reușit în toate; totuși soțul meu este "bine văzut la porți când șade cu bătrânii țării", iar cei din jurul meu mă numesc "fericită".

Mulțumesc, Dumnezeului Măreț, pentru cei 25 de ani minunați, petrecuți alături de preaiubitul inimii mele și îmi doresc alături de o nuntă de argint să fie și o nuntă de aur, dar mai presus de toate îmi doresc ca eu și casa mea să fim părtași la Nunta Mielului.

Mă uit cu îngrijorare la decăderea lumii în care trăim, la schimbarea valorilor păstrate cu atâta sfințenie de înaintașii noștri, la amenințările ce apasă greu asupra familiei și nu pot să nu mă întreb, de ce și până când tace Dumnezeu.

Mă rog ca fiul nostru să aibă o viață de familie la fel de frumoasă ca a noastră, să se păstreze curat într-o lume întinată de păcat și să pășească apăsător pe "calea îngustă ce duce la Cer"!

Daniela Rat,
Zalău

Familia

- biserica mea, aprobată de Dumnezeu

Metodele de a destrăma familia au fost bine studiate de acei care au avut și încă mai au interesul să o distrugă.

Tot ce ține de viața de familie a fost bine studiat, cercetat și astfel împotrivorii familiei au găsit vulnerabilități care le-au servit soților ca și defecte de gândire, viață de cuplu, stare materială. Singurătatea, atrage după sine 'reformarea timpului', a persoanei care rămâne singură din motive alese împreună de cuplu (câștigarea banilor!) astfel, adaptându-se la o viață în afara timpului familial!

Aici, intră victorios egoismul care se instalează comod în viața celui singur, strângulând altruismul și dăruirea în dragoste.

De aici până la reproșuri, defecte „apărute la celălalt”, nevăzute înainte de singurătate, nu mai este mult fiindcă toate deschid un jurnal al "nefericirii" care se umple generos cu motive ale despărțirii și motivații egoiste. Victime? Familia! . . . Ea este cea mai abuzată azi, cea mai 'demodată', urâtă, învechită. . . până la. . . distrugere și penibil (după cum susțin 'cuplurile de ambianță' la înțelegere, fără obligații înscrise legal pe numele soțului, așa cum ar trebui să fie).

Asistăm jalnic, noi, cei care am avut șansa minunată să înțelegem sensul, valoarea și esența familiei, cum este considerată Cenușăreasa abuzată!

Deplângem dezorientarea adulților egoiști care vin în cuplu cu pretenții personale la care n-ar renunța. . .

Tragicul acestei minunate celule dumnezeiești -FAMILIA-, o trăiesc părinții în viața lor, dar și a copiilor lor care se implică bolnav în trădarea celei mai frumoase biserici (familia!) ce ascultă de Dumnezeu din dragoste!

Aici, în această ascultare de El și teamă sfântă care este înțelepciunea, au învățat familiile vii să-și apere cu sentimente curate biserica sufletelor lor: FAMILIA!

Sanda Tulics
fragment din "Colț Stelar"

Familia este totul

“Familia nu este cel mai important lucru.
Este totul.”

(Michael J. Fox)

Omul modern, omul contemporan trece printr-o criză a identității care-i marchează existența sub toate aspectele sale. Problemele specifice perioadei pe care o traversăm, nesiguranța pe care o experimentăm acasă, la serviciu, în relațiile pe care le avem, în societate, uneori chiar și la nivel de biserică, dorința de îmbogățire, ne determină să urmăm parcă un drum prestabilit fiind mult prea pragmatici pentru a mai medita la aspecte pur psihologice. Deși poate acum este cel mai bun moment să medităm la identitatea noastră.

Omul modern, informat, având o educație aleasă, omul modern care a devenit dependent de “tehnologia” care caracterizează viața contemporană, sub masca indiferenței și a satisfacțiilor de moment trăiește de multe ori frământarea interioară și frica sub toate aspectele ei și la cotele cele mai înalte.

Cu toate acestea nevoile sale sunt identice cu ale părinților săi, care probabil nu-și pierdeau timpul, uneori până noaptea târziu vizionând programele la televizor. Nu doar nevoile sunt identice, ci și scopul pentru care a fost creat. Informațiile pe care le-a preluat din diverse surse de inspirație aduc confuzie și ignoranță în ceea ce privește rolul femeii și al bărbatului. De multe ori aceasta este explicația pentru starea critică în care au ajuns multe din familiile contemporane, pentru rata crescândă a divorțurilor care afectează pentru totdeauna persoanele aflate în conflict, persoanele adulte care decid să se separe, dar mai ales copiii.

Cât de simplă este definiția căsătoriei, prezentată în DEX și totuși cât de contestată de anumite persoane. Definiția căsătoriei este următoarea:

“Uniune legală, liber consimțită între un bărbat și o femeie pentru întemeierea unei familii”. Pe cât de simplă și clară este definiția familiei, tot atât de clare ar trebui să fie rolurile asumate de către soț și soție.

Aș aminti modelul biblic al căsniciei (Efeseni 5:21-33, Geneza 2: 15-24, 1 Corinteni 11:1-16).

Rolul soțului:

Autoritatea

“Nevestelor fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului, căci bărbatul este capul nevestei după cum și Hristos este capul Bisericii.”(Efeseni 5:22)

Este foarte important să facem următoarea precizare. Conceptul de “cap” nu se referă la importanța sau valoarea persoanelor implicate în relație ci la rolul sau poziția acestora în ceea ce privește autoritatea.

Ordinea ierarhică a autorității, mai exact a puterii delegate este prezentată în 1Corinteni 11:3: “Dar vreau să știți că Hristos este capul oricărui bărbat, că bărbatul este capul femeii, iar Dumnezeu este capul lui Cristos.”

Din acest text reiese faptul că puterea nu este a soților ci le-a fost delegată de către Dumnezeu. Ei nu o pot folosi în mod abuziv ci trebuie să-și câștige autoritatea asupra soției demonstrând iubire și dedicare prin slujire. Nu este datoria soțului să-și supună soția. Soțul trebuie să-și iubească soția cu dragostea “agape”, o dragoste necondiționată, ceea ce nu ține de comportamentul soției

Responsabilitate

Soțul trebuie să-și îndeplinească rolul pe care îl are cu responsabilitate pen-

tru că va da socoteală în fața lui Dumnezeu pentru modul în care a înțeles că trebuie să folosească “modelul Lui Cristos” în relația cu soția (Efeseni 5:26-27). Nu doar că nu trebuie să se comporte în mod abuziv în relația cu soția sa, ci trebuie să conștientizeze faptul că trebuie să ia deciziile cele mai bune în ceea ce o privește atât pe ea cât și pentru familia sa. El trebuie să-și încurajeze și să-și susțină soția în dezvoltarea sa din toate punctele de vedere, el trebuie să-și ajute soția inclusiv în creșterea ei spirituală.

Slujire

În situația în care soțul dorește să fie “mai mare” în familia sa trebuie să fie persoana care se va dedica până la sacrificiu pentru a răspunde nevoilor celor din casă, atât nevoilor de ordin financiar și material cât și nevoilor emoționale și spirituale ale soției, conform principiului prezentat în Matei 20:26-28: „Ci oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru; și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi, să vă fie rob. Pentru că nici Fiul omului n-a venit să l se slujească, ci El să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți”.

Dezvoltând un astfel de model relațional în cuplu, bazat pe iubire autentică și comunicare eficientă soția va fi încurajată să devină ceea ce încurajează modelul biblic, o soție “ascultătoare și supusă”. Își va respecta soțul și va deveni colaboratorul fidel în orice situație, nedorind să-i submineze autoritatea.

Rolul soției

(Geneza 2:15-24; 1Corinteni 11:1-16)

Ajutor potrivit

“Ajutor potrivit” (Gen 2:18) nu se referă la o relație de subordonare în care soția trebuie să presteze o anumită muncă fizică sau intelectuală, ci se referă la faptul că ea trebuie să-i fie aproape soțului întotdeauna în sarcinile pe care acesta le are, atunci când acestuia îi este bine sau atunci când îi este greu, având o atitudine iubitoare și manifestând respectul cuvenit. Dintre toate persoanele, ea îi este cel mai aproape soțului, petrece cel mai mult timp alături de el și-i cunoaște cel mai bine atât calitățile cât și defectele. În momentele lui de criză existențială, ea îi poate fi alături asigurându-i confortul fizic, emoțional și spiritual.

Supunere față de soț

Soția trebuie să recunoască, să accepte și să respecte autoritatea delegată soțului de către Dumnezeu, autoritate manifestată prin iubire sacrificială (modelul lui Cristos). Când soțul își iubește soția precum Cristos iubește Biserica (Efeseni 5:25-33), atunci supunerea devine un răspuns natural al soției față de soțul ei.

Nu se referă la supunerea obediență specifică relației dintre stăpân și sclav. Spre exemplu, dacă vorbim despre ajutorul potrivit al unui director, atunci acesta este directorul adjunct nu servitoarea. Să nu uităm faptul că ne referim la poziția femeii în structura de autoritate biblică și nu la valoarea ei ca persoană.

Având în vedere faptul că suntem persoane imperfecte, bărbați și femei deopotrivă, este important să înțelegem că suntem în plin proces de tranformare, de dezvoltare personală, la nivel relațional, emoțional și spiritual. Pentru a deveni persoanele care în cele din urmă vor reuși să-și îndeplinească din ce în ce mai bine rolurile pe care le avem trebuie să conștientizăm faptul că avem nevoie să comunicăm în mod eficient și constructiv.

Cheia unei relații de familie stabile este comunicarea. Iar aceasta nu înseamnă doar exprimarea unui gând sau a unui sentiment. Este important să conștientizăm că am găsit modul cel mai bun de a exprima ce avem de spus.

Nu există un tipar universal de comunicare. A comunica nu înseamnă doar a spune celuilalt despre noi, înseamnă și a asculta, adică să fii atent la ce ți se spune.

Ascultarea nu este doar “a auzi” ce spune partenerul, a percepe cum se simte și ce simte despre lucrul sau situația respectivă „înseamnă disponibilitatea de a înțelege ce se întâmplă cu acesta în momentul respectiv. Este un proces în care îl luăm în considerare pe cel de lângă noi, fără a ne pierde din vedere pe noi înșine.

Presupune mult efort și disponibilitate, însă, în același timp, se bazează pe iubire și nu are cum să nu ducă la un rezultat pozitiv ce dezvoltă și consolidează relația.

Aurica Laurențiu
Psiholog clinician
Fundatia Mater

Familia

prin ochi de...

... copil

Am o familie frumoasă.

Tăticul meu este cel mai puternic om din univers. Mămica mea are grijă de mine în fiecare zi. Am și un frățior mai mic. Este atât de scump! Îi iubesc pe toți până la cer și înapoi!

Tăticul meu este arhitect și are o planșetă foarte mare pe care desenează în fiecare zi. Uneori stau și mă uit la el cum lucrează. Are multe foi pline cu desene... Tăticul meu trebuie să fie foarte deștept dacă înțelege tot ce scrie pe ele!

Mămica mea este foarte gospodină. În fiecare zi ne trezește dimineața ca să mergem la grădiniță, ne ajută să ne îmbrăcăm și ne dă de mâncare. Apoi, înainte să ieșim din casă, ne rugăm cu toții Domnului Isus să ne păzească. Ce bine că am o mămică! Ea știe locul din dulap al fiecărei haine. Uneori se mai întâmplă să nu fie acasă și să fie necesar ca tati să ne îmbrace. Of, el nu prea se pricepe la dulpuri! Tăticului meu îi ia mult timp să îmi găsească pantalonii preferați, dar îl iubesc și așa!

Frățiorul meu este mai mic decât mine și trebuie să am grijă de el. La grădiniță nu las pe nimeni să îi dea papuceii, aceasta este treaba mea. Când vreun copil râde de el pentru că poartă ochelari, mă înfurii foarte tare. Cum se poate ca cineva să vorbească urât de frățiorul meu? Sunt sora lui mai mare, trebuie să îl protejez! Este adevărat că uneori nu prea vreau să fac asta, dar totuși, este frățiorul meu.

Partea mea preferată din zi este atunci când seara tăticul meu vine în camera noastră și ne citește povești!

Cărțile par atât de interesante! Abia aștept să cresc mare și să le pot citi singură!

Când mergem la biserică trebuie să fim cuminți. Îmi place când se cântă, dar atunci când cineva predică, mă plictisesc de moarte! Voi putea vreodată să înțeleg despre ce vorbesc oamenii mari? Mă bucur că mami și tati ne lasă să desenăm în timpul predicii. Trebuie doar să fim foarte cuminți și să nu ne plimbăm prin biserică. Mi-ar plăcea mie să pot fugi din când în când, dar ei nu mă lasă. Cred că așa trebuie să stăm cu toții în biserică: foarte cuminți. Oamenii mari așa fac.

Mai am și trei bunici. Bunicul din partea mamei a murit când ea era foarte mică. Mă bucur când mă duc vara la țară, cu ceilalți verișori! Chiar dacă uneori bunica este aspră și nu prea știe de glume, cred că ne iubește dacă ne primește la ea și ne lasă să ne jucăm cu animalele. Ceilalți doi bunici locuiesc la oraș, deci la ei nu este prea interesant. Oricum ar fi, îi iubesc pe toți pentru că sunt ai mei!

...adolescent

Îmi place familia mea. Dumnezeu mi-a dat niște părinți extraordinari.

Și fratele meu este destul de acceptabil. Uneori ne mai batem, însă eu câștig mai tot timpul, doar sunt mai mare!

Tati are biroul tot acasă, dar a trecut de la planșeta aceea enormă la calculator. Interesantă mai este și tehnologia asta. Tati nu se pricepe foarte bine la limba engleză, deci uneori are dificultăți cu calculatorul, dar eu sau fratele meu încercăm să îl ajutăm.

Nici noi nu știm încă multe, dar văd că ne folosesc meditațiile la limba engleză pe care le-am început de mici.

Mami este în continuare foarte harnică. Sper să pot fi ca ea când voi fi mare. Uneori, însă, aș vrea să nu mă pună să șterg praful atât de des!

Când comentez, îmi spune că nu îmi dă mai nimic de lucru prin casă și că nu ar trebui să mă plâng. Poate că are dreptate. Dacă mă gândesc bine, o dată pe săptămână puțin șters de praf nu îmi strică.

Partea frumoasă cu părinții mei este că ne încurajează să învățăm cât mai bine. Poate că și eu am puțin aer de „tocilară”, dar sunt convinsă că învățatul este important pentru mine. Îmi plac matematica, desenul, dar și limba română. De câțiva ani am descoperit dragostea pentru citit și nu mai pot lăsa cărțile din mână. Abia aștept să vină vacanțele, ca să pot citi toată ziua!

Îmi place la școală și îmi place să învăț, dar sunt totuși două lucruri care mă deranjează. Colegii mei au început să aibă telefoane mobile. Le-am cerut și eu părinților unul, dar au refuzat. Au zis că ar trebui să aștept până în clasa a noua. Până atunci, toți colegii mei vor avea telefoane, iar eu voi fi singura demodată! Nu știu de ce părinții mei sunt atât de stricți când vine vorba de asta.

Al doilea lucru puțin frustrant este că mami nu mă lasă să mă îmbrac tot timpul cum vreau eu. Am văzut fete care încep să poarte fuste mai scurte, bluzițe mai deosebite, dar eu, se pare, nu am voie! Mami îmi spune că trebuie să am grijă cum mă îmbrac, pentru că încep să devin, încet, încet, femeie, iar o fată creștină nu trebuie să fie provocatoare prin felul în care arată.

Modestia este un alt lucru pe care trebuie să îl învăț. Până de curând nu știam eu ce sunt hainele de firmă, dar acum am aflat și mi-am dat seama că eu nu am haine de firmă... Nu este la modă să nu ai așa ceva...

Cu fratele meu mă înțeleg în general destul de bine, dar eu acum sunt adolescentă, iar el este încă un copil, chiar dacă este doar cu doi ani și patru luni mai mic decât mine.

Nu îmi place când trebuie să îl iau cu mine peste tot. Mergem în excursie cu grupa de la școala duminicală? Vine și el! Mă întâlnesc cu prietenii mei? Este și el prezent! De ce nu pot avea și momente de libertate? Când ne mai certăm, părinții noștri ne fac să ne împăcăm și ne spun că trebuie să ne iubim, pentru că doar noi doi suntem. Frații trebuie să fie uniți! Ușor de zis, greu de făcut!

Încă ne mai rugăm cu mami dimineața, înainte să ieșim din casă. Rugăciunile acelea îmi dau o siguranță deosebită.

La biserică tot cuminte trebuie să stau. Acum nu mai stau lângă mami în cor, ci în sală, pe primul rând, cu prietenele mele. Uneori se întâmplă să vorbim prea mult, dar o privire încruntată din partea mamei pune capăt oricăror discuții. De unde stă, ea mă vede mult mai bine decât tati. Am început să înțeleg tot mai mult și din predici, deci să stau cuminte nu ar trebui să fie prea greu.

Bunici nu mai am decât unul. Pe bunicul din partea tatălui. Bunicile mele au murit amândouă una după alta. Lumea mea este mai goală fără ele...

... adult

Familia mea încă este cea mai frumoasă.

Am ajuns om mare, dar tot copilul părinților mei am rămas. Nu sunt căsătorită, dar odată cu trecerea timpului am început tot mai mult să îi înțeleg. Cred că nu este ușor să fii părinte. Eu am fost un copil destul de cuminte și o adolescentă nu prea rebelă. Cu toate acestea, îmi dau seama că educarea mea a fost o provocare.

Tatăl meu tot tăticul meu a rămas și nimic nu cred că va schimba asta. De la el am învățat meserie. Este un om puternic al lui Dumnezeu, chiar dacă nu exteriorizează acest lucru întotdeauna. El este etalonul când vine vorba de selecția „pretendenților” mei.

Mama mea tot mămica mea este. Oricât de mult m-aș maturiza, cu ea sunt tot fetița care privește cu admirație un model vrednic de urmat. Rugăciunile ei mă urmăresc peste tot și exemplul pe care mi l-a dat în privința trăirii cu Isus mă provoacă să nu mă las mai prejos.

Fratele meu mi-a devenit cel mai bun prieten. Avem o relație deosebită. Nu l-aș schimba cu nimeni de pe acest pământ. Suntem foarte diferiți, dar aceste diferențe nu fac decât să ne modeleze pe fiecare înspre mai bine.

Bunici nu mai am. Toți sunt acum cu Domnul Isus. Câteodată le duc dorul.

Datorită educației și exemplului părinților mei, am rămas în biserică și am devenit ucenica lui Dumnezeu.

Iubesc Biserica și Îl iubesc pe Isus Cristos.

Adultă fiind, îmi dau seama că toate regulile pe care părinții mi le-au impus când eram mică m-au modelat în ceea ce am devenit. Faptul că am fost permanent înconjurată de iubire și de protecție a făcut ca procesul de șlefuire prin care a trebuit să trec să fie mai ușor de suportat. Nu aș fi ajuns aici dacă aș fi primit doar reguli din partea familiei mele, dar nici dacă aș fi avut parte doar de dragoste.

Alexandra Dogar
Oradea

Vremea roadelor

E toamnă și parcă mai mult ca oricând în acest an-timp ne gândim la roade.

Majoritatea gospodinelor se îngrijesc să pună conserve pentru iarnă și, pe rând, din fiecare soi de legume și fructe, aleg momentul potrivit pentru această operațiune. Până nu așează pe raft în cămară sau pivniță fiecare sticlă și borcan etichetat cu conținutul prețios purtător de gust bun și efort, mamele și bunicele noastre și multe dintre gospodinele mai tinere, nu se liniștesc.

Este un obicei bun, bine statornicit în țara noastră.

Și, de fiecare dată, mulțumim Domnului că ne-a dat și roade și sănătate să putem duce la bun sfârșit acest program bine definit în viața gospodinelor spre bucuria familiei, a celor dragi.

Dar, pentru ca să ne putem bucura de roade este un întreg proces. De la semănat până la recoltat, tot procesul este bine monitorizat și controlat, ca la vremea roadelor, acestea să poată fi valorificate.

Ne rugăm Tatălui Ceres pentru ca fiecare etapă din proces, de la semănat până la coacere și recoltare să beneficieze de condiții optime de dezvoltare ca să ne putem bucura la vremea roadelor.

Și Tatăl se bucură când ne vede bucuria, aprecierea, lauda și mulțumirea adresate Lui, Celui care și-a făcut simțită prezența în tot acest lanț al etapelor de creștere și dezvoltare însoțită de dragoste și dăruire. Tot ce avem, avem de la El.

Dumnezeu în știința Lui nemărginită a împodobit pământul cu tot felul de plante. În a 3-a zi a creației Dumnezeu a zis: „Să dea pământul verdeață, iarbă cu sămânță, pomi roditori, care să facă rod după soiul lor și care să aibă în ei sămânța lor pe pământ.” Și așa a fost. Pământul a dat verdeață, iarbă cu sămânță după soiul ei și pomi care fac rod și care își au sămânța în ei, după soiul lor. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.” Gen. 1:11-12

Dumnezeu a creat omul și l-a pus stăpân peste creația Sa, peste plante, viețuitoare și toate resursele Pământului. Dar omul a căzut în păcatul neascultării și nevegheții, nu a putut respecta singura

poruncă dată de Dumnezeu: “Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: „Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină, dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.” Gen. 2:16-17

În bunătatea Sa cea mare Domnul Dumnezeu a dat omului șansa reabilitării prin jertfa de la Golgota, prin Domnul Isus Hristos, Mântuitorul, Izbăvitorul, Salvatorul nostru, Vița în care trebuie să rămânem și să rodim:

”Eu sunt Vița, voi sunteți
mlădițele. Cine rămâne în Mine
și în cine rămân Eu aduce multă
roadă, căci, despărțiți de Mine,
nu puteți face nimic.”
Ioan 15:5

Așa cum pământul rodește la vremea lui, după ce s-a pus sămânța, tot așa trebuie să rodim și noi, roadele de slavă: “Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credințioșia, blândețea, înfrânarea poftelor.” Galateni 5:22-23

Manifestăm multă grijă pentru hrana trupeză, pentru că trebuie să avem grijă și de trup, dar trebuie să acordăm o atenție deosebită și hranei spirituale ca să putem rodi roada neprihănirii, roada luminii, roada Duhului Sfânt. Prin trăirea noastră în rodire, împlinim voia Tatălui Ceres, așa cum a împlinit-o și Domnul Isus, lăsând o sămânță de urmași care au răspândit Evanghelia astfel încât a ajuns în zilele de azi și la noi. Domnul Isus spune:

“și v-am rânduit să mergeți și să aduceți roadă, și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.” Ioan 15:16

Doamne, te rugăm, ajută-ne să lucrăm rodirea, pentru că vremea roadelor este pentru fiecare dintre noi, timpul, în care suntem îngăduiți pe pământ !

Lidia Aldea
Biserica „Bethel” Tg. Mureș

Cuvinte de mulțumire

În primul rând vreau să aștern cuvinte de mulțumire Domnului meu care mi-a dat harul să pot scrie din nou.

De un timp am realizat -nu doar eu, ci și alții- că am un anumit talent de a încuraja și a bucura pe cei din jurul meu prin cuvinte scrise sau chiar rostite. De aceea, mă bucur că pot scrie spre slava Lui următoarele cuvinte și sper să fie spre folosul fiecărui cititor. Oricum, Domnul este Cel care mereu pune în noi gândurile Lui, responsabilitatea noastră este de a asculta ceea ce El dorește să ne spună. Și nu de puține ori, Dumnezeu ne vorbește chiar prin anumite situații, încercări și binecuvântări.

În momentul de față am o pace interioară datorită bunătății Domnului și îndelungii Lui răbdări. Ceea ce iubesc în această perioadă a vieții este că pot privi în trecut cu recunoștință și îl pot binecuvânta pe El, Cel care știe totul din veșnicii și nimic nu îl poate surprinde. Privesc în spate, acolo unde au fost bucurii, dar și lacrimi multe. Acolo unde au existat binecuvântări, dar și încercări. Și da, pot exclama cu bucurie că Domnul a fost și este în control și face toate lucrurile desăvârșite. Nimic nu este la întâmplare și cred că aici și acum, pot spune aceste cuvinte cu certitudine.

**De multe ori obișnuim să ne punem întrebări precum:
"De ce?" / "Până când?"...și răspunsul parcă întârzie, sau
nu e tocmai cum am dori...însă în acele clipe ne este testată
credința. Dumnezeu dorește să ne modeleze în fiecare zi și
El are un plan minunat.**

Am observat că atunci când mă legam de ce e pieritor, fericirea mea depindea de pământ...și cum pe pământ nu există doar soare și zămbete, aceasta scădea sau chiar pieria încetul cu încetul. Treptat, Dumnezeu a văzut care este punctul meu slab, așa că mi-a luat uneori ce aveam mai scump, mi-a dat lecții pe care nu credeam că le voi primi și învăța vreodată, mi-a descoperit părți de a căror existență nu știam. A făcut asta spre binele meu. Dorea să privesc spre El. Să recunosc că depind de El mereu. El îmi vorbea atât de clar prin frați și prin surori, dar parcă exista o împotrivire din partea mea. Și, da, deoarece priveam în trecut, priveam spre rana mea, nu mai priveam spre Cel ce mi-o poate vindeca.

Atunci când am realizat că totul este fără rost dacă nu îl am pe Hristos, viața mea s-a legat de cer, sau cel puțin a încercat și a început să facă asta. Legându-ți inima de cer, ai nevoie de credință, ai nevoie de calități adecvate. Încă Dumnezeu mai lucrează la inima mea, iar eu mă lupt în fiecare zi, mă lupt să iert mai mult, să iubesc mai mult, să luminez mai mult, să mă asemăn tot mai mult cu El, cu Dumnezeu! Acum, dorința ce mi-a rămas e să-L caut pe El în orice clipă, să mă apropiu de El, să înțeleg și să aleg mereu voia Sa și să-L slujesc din toată inima, toată viața! Dragostea Lui mă înconjoară și mereu mă învață cum să pășesc pe Calea Lui, cum să-mi țin ochii ațintiți spre El, spre cer... «Am luat hotărârea, înapoi nu voi da! Cu privirea doar la cruce, lumea-n spate-o voi lăsa.» Nimic nu mă poate împlini, decât prezența Sa! De aceea, îl primesc în inima mea și doresc să fiu o veșnicie cu El și cu cei dragi în Împărăția Sa!

Acum, la sfârșitul acestui articol, doresc să vă mai las o poezie.

*Cel ce cunoaște totul din veșnicii
A fost, este și în veci va fi
Dumnezeu îndelung răbdător,
Bun, credincios și iubitor.
M-a privit mereu cu blândețe,
M-a binecuvântat, m-a luat în brațe,
Mi-a dat viață și m-a ocrotit,
De multe rele El m-a ferit.
Astăzi, când privesc înapoi
Pot observa că au fost și ploi,
Că au existat și încercări,
Dar toate au condus spre binecuvântări.*

*Nu mă mai tem de ce va urma,
Căci Domnului Îi voi preda zilnic inima.
Oricât de greu mi-ar fi,
Cu El mereu voi birui.
Eu fericirea mi-o leg de Dumnezeu,
Așa voi avea parte de ea mereu.
Nu mai sunt cine am fost,
Acum încep o nouă viață.
Și, când El va veni pe nori,
Îl voi vedea față-n față.
Atunci, El va șterge lacrimile
Și ne va strânge în brațe.*

*Îmi doresc să fiu a Lui,
O fiică prețioasă în ochii Regelui!
Cu ajutorul Său voi fi
Așa cum El a plănuit!
Îi mulțumesc pentru tot ce mi-a dăruit,
Îl slăvesc pe Cel ce merită să fie slăvit!
Iar când pe norii cerului va apărea,
Îl voi privi, Îl voi iubi, într-adevăr Îl voi vedea!
A Domnului să fie în veci cinstea și onoarea!*

Cu dragoste, Rebeca Belean

„Am luat hotărârea,
înapoi nu voi da!
Cu privirea
doar la cruce,
lumea-n spate-o
voi lăsa.”

El rămâne credincios

Am știut întotdeauna că Dumnezeu are un plan cu fiecare dintre noi, și că acest plan e mult mai mare decât ne-am putea noi gândi. Și mai mult decât atât, dacă rămânem în ascultare la picioarele Sale, Duhul Sfânt ne călăuzește în alegerile noastre, pentru a putea rămâne în planul Său și a avea viața de biruință pe care El și-o dorește pentru noi. Astfel, crescând, am putut să văd că Dumnezeu e atât de bun și de îndurător, încât se implică și în lucrurile acestea pământești, El rămânând mereu "un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi" (Psalmul 46:1).

Din școala generală, am avut gândul de a deveni medic. Însă, în primii ani ai liceului îmi puneam serios întrebarea dacă am abilitățile necesare pentru aceasta și, mai mult, dacă este planul Domnului cu mine. Așa că de atunci am început să mă rog, spunând: "Doamne, drumul acesta este lung și greu. Dacă nu e voia Ta, nu mă lăsa să merg." Cu încredințarea că El rămâne credincios promisiunilor făcute, am început să învăț materia pentru examenul de admitere.

Pe tot parcursul clasei a XII-a, am putut vedea atât de clar ajutorul lui Dumnezeu! Știam că examenul va presupune subiecte dificile și o concurență mare, dar în fiecare zi ceream binecuvântarea Lui pentru ziua examenului și sprijinul Său în procesul de învățare până atunci. În momentele de descurajare, El mă întărea prin Cuvântul Său. Unul dintre versetele pe care mi le-a pus în gând într-o seară este Psalmul 32:8

"Eu – zice Domnul – te voi învăța și-ți voi arăta calea pe care trebuie s-o urmezi, te voi sfătui și voi avea privirea îndreptată asupra Ta."

Învățând singură, am văzut împlinirea acestui verset în situația mea: El îmi dădea lumină și ajutor pentru a înțelege ceea ce învățam și priceperea de a-mi organiza timpul și materia.

După absolvire, urma perioada examenului de bacalaureat și a admiterii. În această perioadă plină de griji și frământări pentru toți elevii, eu am experimentat pacea Lui, care "întrece orice pricepere" (Filipeni 4:7), pace care m-a însoțit până în ziua examenului.

Continuam să învăț și să-mi fac partea cât de bine pot, având "încredere în bunătatea Lui" (Psalmul 13:5) și știind că cei ce se încred în El nu vor fi dați de rușine (Psalmul 25:3).

Tot în această perioadă, am avut lângă mine persoane dragi, frați și surori care-mi spuneau că mă poartă în

rugăciunile lor ca Domnul să-mi dea biruință. Chiar un grup de surori din Tîrgu-Jiu s-au unit și s-au rugat în zilele de dinaintea examenului. A fost o mare binecuvântare pentru mine să știu că am suportul și susținerea lor!

Iar Domnul a ascultat rugăciunile și mi-a arătat din nou că El este de partea copiilor Săi! Au fost mulți participanți bine pregătiți, concurența fiind cea mai mare din țară. Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care m-a purtat neîncetat în carul Său de biruință: punctajul obținut a fost printre primele, mult peste așteptările mele.

Ce va urma în facultate? Nu știu. Dar îmi doresc să-L pot cunoaște mai mult și să pot avea cât mai multe experiențe cu El, știind că va rămâne credincios și va sfârși ce a început pentru mine.

Flavia Dumitru

Ecoul Conferinței de la Mamaia

Se stinge încet...chiar dacă ne-am fi dorit să nu se termine niciodată....a fost ca o repetiție pentru cer....pentru sufletele însetate de cunoaștere, de apropiere și aprofundare a Cuvântului în ambianța unică a răsăritului unei noi zile, a unui nou început...

Doar cântecul pescărușilor ne amintea, privind imensitatea mării, că suntem acolo unde frumusețea creației lui Dumnezeu ne îmbie la manifestarea Slavei Lui....la strigăte de biruință atunci când în spiritual cucerim noi teritorii...

A fost ca un vis frumos ce nu voiam să se termine la ivirea zorilor,....ci să devină realitate...o realitate copleșitoare a prezenței lui Dumnezeu...

Ne-a răsfățat Tata și anul acesta...Însăși tema conferinței a fost o provocare în a crește în cunoștință și a pune în practică principiile lui Dumnezeu în familiile noastre care sunt darul Lui...pentru a crește copii pentru slava Lui, pentru a influența generații în această vreme...,dar și pentru a scrie istorie cu Dumnezeu...

Am învățat să auzim vocea lui Dumnezeu și să o distingem din mii de voci ce parcă îmbie, am învățat că Vocea Lui e inconfundabilă atunci când stăm acolo unde El ne-a așezat și când Cuvântul Lui ne e zilnică desfătare...Am învățat că nu e suficient să fii vindecăt, ci să rămâi în vindecarea pe care El a obținut-o pentru tine acolo pe cruce ..."în rănile Lui ..."

Am învățat că „Mai presus de știință” așa cum și-a intitulat cartea dr.Rodica Malos, una dintre vorbitoare, este El...și El are ultimul cuvânt în viețile noastre...Am învățat despre prioritățile din viața noastră și cum să-L punem pe Dumnezeu pe primul loc, ca toate celelalte să fie în armonie și ordinea divină să se instaureze în casele noastre...Am învățat că încercările și suferința fac parte din viața noastră și creează în noi perle de mare preț...asemenea perlelor care se formează în interiorul scoicilor...Am învățat să fim soții după voia lui Dumnezeu, pentru ca soții noștri să fie binecuvântați, respectați, iubiți și bine văzuți la „porțile țării”...

Am învățat să fim mame-străjer pe zidurile caselor noastre...convinse fiind, că lucrarea încredințată nouă e unică... sensibilă, dar plină de bucurii și răsplătituri și merită tot efortul... Am învățat să iubim poporul evreu, să iubim Israelul și să-l binecuvântăm pentru că și Dumnezeu îl iubește și împlinește promisiunile Lui pentru acest popor ales...

Și, nu în ultimul rând, am învățat să fim Deboare... femei puternice și echipate pentru vremurile în care trăim...să fim nu numai mame biologice, ci și mame spirituale pline de dragoste și compasiune, aducătoare de vești bune, de pace, iubire și binecuvântare.

Mulțumim Domnului pentru toți cei care au slujit cu atâta pasiune ...dăruind o bucatică din sufletul lor, pentru ca mesajul să ajungă la inimile noastre, nu numai a celor prezenți, ci prin intermediul televiziunii Alfa Omega care a transmis LIVE, să pătrundă în casele multora din România și din întreaga lume...

Mulțumim Alfa Omega TV și fie ca binecuvântarea Tatălui să se reverse deplin peste toți, să ajungeți în casele noastre cu fiecare mesaj, cu tot ceea ce Domnul vrea să ne transmită să fiți „o gura a Lui”!

Mulțumim Ligia și Tibi Seman, pentru că, perseverenți și neobosiți de peste 10 ani, faceți ceea ce Dumnezeu v-a încredințat și țineți sus steagul biruinței contribuind astfel la lărgirea Împărăției! Veți fi îmbogățiți și binecuvântați ascultând sesiunile înregistrate pe care le găsiți pe site-ul Alfa Omega TV.

Fiți binecuvântați și fiți o binecuvântare acolo unde Dumnezeu v-a așezat!

Dana Lazăr

Darul de sus

Suntem diferiți! Diferiți acasă, diferiți la școală, diferiți la locul de muncă, diferiți oriunde am fi! Aparținem aceleiași mari familii a oamenilor, suntem fiii și fiicele cuplului adamic, avem aceeași anatomie, dar suntem totuși diferiți! Ne apropie preocupări comune, ne place să facem fel de fel de lucruri în comun și ne grupăm după preferințe în familii, echipe, trupe etc.

Este oare acest fapt un aspect care să ne determine să ne placem unii pe alții?

Să ne acceptăm și să ne îngăduim?

Să ne facă mai curioși în a-l descoperi pe celălalt?

Experiența oricui, dar mai ales statisticile au arătat că oamenii sunt, cel mai adesea, intoleranți cu ceilalți, încercând să-i modeleze după propria făptură interioară (schimbătoarea și capricioasa modă încearcă să schimbe și făptura exterioară...).

Totuși, cine a avut ideea aceasta a diversității? Cine a fost aceea persoană căreia i-a plăcut diversitatea, care a dorit să creeze „un buchet al umanității” format din forme, culori și parfumuri diferite? Bineînțeles că toată lumea știe! Dumnezeu, creatorul omului a gândit și gândul l-a venit în ființă și iată-ne! Eu – într-un fel și tu – în alt fel și el – în alt fel și ea – în alt fel....

Ce interesant este gândul Lui Dumnezeu! Ce creativ! Ce frumos!

Gândul Lui a fost să se bucure de noi, de mine și de tine, de ei și de ele , să vadă cum reușim noi să ne acceptăm, să ne iubim, să ne valorificăm așa cum El a făcut-o dintotdeauna și cum o va face până la capăt! Căci acesta este finalul călătoriei noastre: să trecem prin experiențe și trăiri, prin diferite stații ale vieții ajungând la El transformați, primind viza pentru Împărăția Cerului – Dragostea!

Cum reușim? Sau mai bine zis, reușim? Sau și mai bine zis, dorim lucrul acesta? Eu cred că...putem încerca!

Scriind rândurile de față, o scurtă anecdotă se strecoară în mintea mea, astfel că aş vrea să-i fac loc printre rândurile de față:

Două persoane stăteau de vorbă, una dintre ele afirmând:

- Draga mea, tu ai un singur defect!
- Vai de mine, chiar așa crezi? Și care ar fi acela?

- Că nu ai nicio calitate!

Auzind cele spuse mai sus, îți vine să râzi, dar, dacă cineva mi-ar spune mie aceste cuvinte, eu m-aș supăra (cred că și alți oameni ar reacționa la fel). Afirmția că cineva (oricine în lumea aceasta) nu are nicio calitate, este o minciună sfruntată care are un tată mincinos, diavolul.

Valoarea este în fiecare dintre noi, chiar dacă noi înșine nu ne-am descoperit-o! Valoarea există! Unii și-o descoperă încă din copilărie, alții pe băncile școlii, alții la maturitate și alții chiar la vârsta perilor albi!

Ea este așezată acolo frumos printre abilități și hobby-uri, printre preocupări zilnice și printre dorințele neîmplinite.

Ea este linia directoare a destinului nostru! Descoperind valoarea mea, mă descoper pe mine, descopăr planul Lui Dumnezeu în mine, îmi descopăr locul meu în această lume! Ce extraordinar!

Creatorul nostru, Cel care ne-a construit atâta de minunat, a pus în noi valoare! Și dacă EL a pus în noi valoare, CINE ÎNDRĂZNEȘTE SĂ AFIRME CĂ NU AVEM VALOARE?

Draga mea, oricine ai fi, repetă afirmația de mai sus și crede că nu eu, care scriu, nici mama sau prietena ta, ci Însuși Dumnezeu a pus valoare în tine! Spune-i-o copilului tău, soțului tău, mamei tale, vecinei tale, oricui și oricând. Avem valoare și e primită din cer!

Cum știm acest lucru? Unde ești valoare? , te întrebi disperat câteodată. Valoare ai în primul rând pentru că ești gândul Lui Dumnezeu, creația Lui; apoi el a pus în tine abilități ce-ți sunt ție de folos, dar și altora. Îți place să gătești? De câte ori s-au bucurat cei din jurul tău de bunătățile făcute de tine? Poate chiar ai reușit să vinzi, sau poate ajuti persoane care nu pot găti.

Îți place să pictezi? Ești o bucurie pentru cei din jur! Poți face bani, poți bucura în multe feluri și poți avea chiar un job. Ești un manager bun? Când erai copil, adunai gașca de copii pe lângă tine și le dădeai indicații? Acum poți aduna „o gașcă ” de oameni mari și „totul este cu puțință celui ce se încrede în Domnul!”

Ți-e milă de oamenii în necaz? Poate ai un dar de încurajare, de dărnicie, cine știe? Încurajează-ți colegii, prietenii, rudele, vecinii! E așa ușor: Ce bine îți stă rochia, draga mea! Ești așa de tânără! sau Îmi place noul tău look! Oamenii au nevoie de cuvinte bune, de cuvinte-balsam, pentru că cei mai mulți oameni nu rostesc cuvinte care să dea viață.

Indiferent ce faci, indiferent ce vârstă ai, totul începe de la VREAU sau de la NU ARE ROST! Vă dau un exemplu foarte clar: eu sunt profesoară și am mulți copii care cunosc așa de bine cuvintele: Nu pot! Nu știu! Cuvintele lor nu mă dezarmează niciodată căci eu știu ce vreau: să-i ajut! Știți ce le spun? Dragii mei, lecția de azi se numește VREAU! și POT! Și, pas cu pas, le aduc aminte că ei pot, că a existat un început când au început să umble, să vorbească, să danseze, să meargă cu bicicleta; că au căzut, s-au lovit, au plâns, dar, de asemenea, momentele rele au trecut și ei au învățat. Printre urcușuri și coborâșuri, au reușit! Așa că și acum e la fel! Haideți, copii să pornim în călătoria cunoașterii pronumelui. Copiii râd, iar eu le spun: pronumele e lung, e interesant câteodată, ciudat alteori, urât, poate, dar îl biruim și gata

Viața noastră e la fel. Avem de călătorit în această lume către cer. În viață apar greutăți pe cale, dar depinde de noi dacă viața noastră este un chin, o plictiseală sau o bucurie și o creștere din tărie în tărie! Nimeni nu are o viață fără necazuri, dar prin Duhul Sfânt putem repurta victorii peste victorii, și atunci când trecem prin valea umbrei morții și Tatăl nostru întinde o masă pentru noi, să ne bucurăm și în suferință, căci astfel devenim ceea ce Tatăl a intenționat: luptătoare. Să nu fugim de greu, să învățăm să luptăm și să ne așteptăm să biruim. Vorbele: Cum a vrea Domnul! Dacă vrea Domnul! Trebuie confruntate cu Scriptura, căci Domnul spune: „Eu nu v-am dat un duh de frică, ci unul de putere.....”

Dragi fete și femei! Privind valoarea din tine și punând-o în negoț, faci ceea ce Domnul a intenționat: să-ți pui talentul în negoț! Nu uita: ești valoroasă în ochii Domnului indiferent de unde ești, cine ești, ce vârstă sau pregătire ai! Domnul să vă dea putere să valorificați ceea ce a pus în voi: comori!

Daniela Bartuș
Biserica „Noul Legământ”, Tg. Mureș

Biruitori în încercare

Credincioșii trăiesc în viața aceasta frumusețea iubirii, a păcii și a bucuriei Domnului Isus Cristos. Cu toate acestea, viața lor nu este scutită de suferințe, necazuri și greutăți, fapt consemnat în evanghelia după Ioan capitolul 16, versetul 33 „V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri: dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.” Deși voia lui Dumnezeu pentru viața noastră implică uneori și suferință, totuși știm că El este cu noi prin astfel de momente și prin El suntem mai mult decât biruitori (Romani 8:37).

De cele mai multe ori nu înțelegem rostul anumitor încercări din viața noastră, dar cu siguranță Dumnezeu în înțelepciunea Sa are un scop bine definit pentru fiecare încercare. Este important ca în astfel de momente să învățăm să acceptăm planul Domnului și să ne bazăm pe promisiunile din Scriptură, una dintre aceste promisiuni o regăsim în Evrei 13:5,6 „Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi.” Din experiența mea personală cu Dumnezeu, pot să afirm că m-am bucurat de împlinirea acestei promisiuni în viața mea, mai ales în momentele de grea încercare prin care am trecut. M-am căsătorit la vârsta de 24 ani și Dumnezeu ne-a binecuvântat pe mine și pe soțul meu cu o fetiță, Simona, care pentru noi a fost o pricină de mare bucurie. Dumnezeu ne-a încredințat-o pentru 21 de ani, varstă la care tot Dumnezeu în înțelepciunea Sa nemărginită, a hotărât să o ia la Sine.

Deși voia Lui Dumnezeu în dreptul meu a fost neobișnuită din punct de vedere omenesc, sunt deplin încredințată că ceea ce El face este desăvârșit și are un scop bine definit. Pentru că „Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi prooroci” (Amos 3:7), El în îndurarea Sa, mi-a vorbit despre planul care urma să-l desfășoare în viața mea privitor la fiica mea. Era o zi de luni când împreună cu o prietenă am mers la o soră baptistă acasă, la o prezentare de produse.

Acolo era prezentă o femeie pe care eu personal nu o cunoșteam și care mi-a spus următoarele: „Duhul Domnului m-a trezit de dimineață și m-a trimis aici pentru că are de transmis un mesaj.” Ne-am pus pe genunchi și ne-am rugat iar Duhul Domnului, prin glas profetic a transmis următorul mesaj:

„Femeie în fața ta stă un pahar amar pe care trebuie să-l bei până la fund pentru că prin această lucrare vreau să-mi fac Numele de slavă. Amin”.

Ne-am ridicat de pe genunchi și m-am întrebat ce poate să însemne paharul amar, moment în care am auzit în interiorul meu vocea Domnului, care mi-a spus că îmi va lua fiica, precum și versetul din Iov 4:5: „Și acum, când este vorba de tine, ești slab! Acum, când ești atins tu, te tulburi!

Nu este frica ta de Dumnezeu sprijinul tău?” La momentul respectiv, fiica mea era studentă în anul I și în urma unei conversații pe care am avut-o cu ea la telefon, mi-a spus că nu se simte bine. Am mers la medic și a fost diagnosticată cu adenopatie înghinală, dar tratamentul prescris nu a dat rezultate, motiv pentru care i s-a recomandat efectuarea unei biopsii la Institutul de Oncologie din Cluj-Napoca.

Diagnosticul final a fost de melanom malign acromic, o formă de cancer de piele, urmând să se intervină chirurgical.

Operația a decurs bine și fiica mea si-a revenit, iar după o anumită perioadă a hotărât împreună cu prietenul ei să se căsătorească. După un an de zile de la nuntă, starea ei de sănătate s-a agravat, având dureri mari dar în acele clipe grele, ea a rămas puternic ancorată în Dumnezeu, mulțumindu-I și pentru această încercare. Niciodată nu am auzit-o să cârtească pe patul de suferință, ci dimpotrivă îl vestea cu putere pe Dumnezeu oamenilor care o vizitau, mai ales celor nemântuiți. Dumnezeu a întărit-o și am văzut în viața ei împlinindu-se versetele 5 și 6 din Psalmul 84: „Ferice de cei ce-și pun tăria în Tine, în a căror inimă locuiește încrederea.

Când străbat aceștia Valea Plângerii, o prefac într-un loc plin de izvoare, și ploaia timpurie o acoperă cu binecuvântări.” În urma mai multor zile de suferință trupească, Dumnezeu conform cu ceea ce a vorbit, a luat-o pe fiica mea la El acasă.

După moartea ei, Dumnezeu mi-a vorbit din nou prin glas profetic că mă va mai trece prin încercări, dar îmi va pune o proptea de partea stângă și una de partea dreaptă ca să nu mă prăbușesc.

La o lună după moartea ei, am fost eu diagnosticată cu cancer de col uterin, dar Dumnezeu a hotărât viața în dreptul meu pentru că să-și desăvârșească lucrarea și să mă pot bucura de roadele rezultate în urma suferinței fiicei mele și anume mai multe suflete nemântuite care și-au predat viața Domnului. Dacă tu și eu ascultăm de Dumnezeu în loc să ascultăm șoapta celui rău, Dumnezeu ne va da pace cu privire la: lucrurile din trecut, bucurie pentru prezent și nădejde pentru viitor. În urma acestor experiențe cu Dumnezeu, pot să afirm cu tărie că „sunt bine încredințată că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpanirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nicio altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Cristos, Domnul nostru.” Romani 8: 38, 39

Toate încercările din viața mea m-au făcut mai îndrăgostită de Prințul cerului care îmi spune în Cuvântul Său: „Nu te teme căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijinesc cu dreapta mea biruitoare.” Isaia 41:10

Când trecem prin încercări, este bine să cunoaștem: cine este Dumnezeu pentru noi, cine suntem noi raportat la cine este El și cine este vrăjmașul nostru. Dacă vrei să-L întâlnești pe Dumnezeu față în față, prima dată mergi și cauți adresa Lui Dumnezeu care este strada laudelor. Dacă îl cauți în altă parte, nu-L găsești cu plângeri, îndoieli, frică, nemulțumiri, necredință... Domnul nu locuiește aici, ci în mijlocul laudelor conform Psalmului 22:3 „Totuși Tu ești Cel Sfânt, și Tu locuiești în mijlocul laudelor lui Israel.” Prin toate încercările prin care Dumnezeu m-a trecut, am învățat un lucru: să-L aștept pe Domnul cu încredere, să mă încred în promisiunile Lui, vorbind cu mine însumi ca și David în Psalmul 42:5 „Pentru ce te mâhnești suflete și gemi în-lăuntrul meu? Nădăduiește în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda; El este mântuirea mea și Dumnezeul meu.”

Oricât de dificile ar fi împrejurările în care ne găsim, ele nu sunt imposibile de depășit cu Dumnezeu. Dar Isus a adăugat o condiție importantă acestei promisiuni: „...Toate lucrurile sunt cu putință celui ce crede!” (Marcu 9:23).

Dumnezeu este de partea noastră și nimeni nu ne dorește succesul în viață mai mult decât Dumnezeu Însuși. El a pregătit pentru noi o viață nemaipomenită și prevede finalul minunat prin care vom lăsa în urmă o moștenire a credinței, a semnificației și a măreției spre folosul altora. Însă toate acestea depind de măsura în care suntem niște credincioși neabătuți în alergarea noastră.

Nu vom scăpa de greutățile care ne așteaptă pe fiecare din noi dacă pășim pe calea Lui Isus. Aveum un vrăjmaș care vrea să ne slăbească influența și să năruie misiunea care ne-a fost dată de Dumnezeu. În ce privește pe Satan, noi suntem o amenințare la adresa lui și el caută să ne oprească din drum.

Adevărat este că el, Satan s-ar bucura să fim morți însă în urma celor petrecute la cruce, diavolul este un dușman înfrânt, învins. Fiecare bătălie care o ducem cu el este deja câștigată. Voi și cu mine și noi toți am fost creați să aducem o schimbare în lumea aceasta. Suntem copii ai Împăratului, chemați să domnim în Numele Lui peste împrejurările vieții. Rugăciunea este cheia cu care deschidem Împărăția cerurilor.

Pe măsură ce ne trăim viața aproape de Dumnezeu și ne luăm angajamentul să fim neclintii în credință, El ne va da tăria și călăuzirea de care avem nevoie pentru a birui puternicul curent care ne stă împotrivă. Amin

Viorica Ionac
Biserica „Noua Speranță”, Zalău

Ești tot ce vreau! Ești tot ce am nevoie!

Mă numesc Tereza Rostaș, un copil al lui Dumnezeu și vă scriu o istorie adevărată, despre cum Domnul Isus a ridicat un copil al nimănui, un copil care nu a avut o dragoste de părinte. Lipsa dragostei de părinte mi-a fost arătată prin faptul că părinții mei nu au avut ce face cu mine, așa că au decis să mă lase la casa de copii de când aveam 3 ani. Sunt foarte onorată să spun ce Dumnezeu Mare avem.

La vârstă de 3 ani, părinții mei au decis să nu mă mai aibă în viață lor, din cauza situației lor financiare precare.

Încă am imaginea mamei mele cu mine în brațe, cu lacrimi în ochi și cu o inimă zdrobită, gândindu-mă că nu se va mai întoarce deloc în viața mea. Orfelinatul în care mama mea m-a lăsat, arăta trist din toate punctele de vedere. Era sumbru, erau copii plângând, copii care suferau emoțional, și tot ce vedeam era o viață care nu mai avea lumină. Era o tortură fizică, o tortură unde auzai doar strigăte care veneau din inimile copiilor cărora le lipsea dragostea părintească. E foarte greu să îți imaginezi 500 de copii care poartă o suferință care nu se poate descrie. Nu mai aveam nici o șansă să vedem dragoste, ne lipsea confortul, ne lipsea o mâncare caldă, o baie caldă. Totul era invers- nu ne puteau arăta iubire, iar atunci când mi-a fost foame, ei nu mi-au dat mâncare, ci mi-au dat iarbă verde, un fel de smoolă să o mănânc. O baie însemna pentru ei să fi udat în chiuvetă cu apă rece, un somn dulce pentru ei era să aibă oameni mascați în negru, să ne sperie să dormim, și așa trăiam în frică zilnică. Așadar a fost o istorie plină de durere până la 6 ani.

Nu mai puteam să gândesc, nu mai puteam să vorbesc, nu mai știam cum să țin o lingură să mănânc, eram tratați ca și niște animale, poate și mai rău. A fost o durere cumplită în inima mea, plângeam 24 de ore din 24 de ore.

Dar Dumnezeu a văzut totul, nu a lăsat să se termine așa, iar la un moment dat a fost totul transmis în media internațională. Un om din Anglia a fost atins de Duhul Sfânt când a văzut la știri ce se întâmpla în România în vremea comunistă. S-a rugat, iar Dumnezeu i-a vorbit să meargă în România și să deschidă o casă de tip familial, creștină, în care acești copii să experimenteze o viață mai bună. Acest om a venit la noi, am fost aliniați toți copiii, iar el a ales 15 copii pentru această casă. Eu am fost una dintre aleși. Îmi aduc aminte în stânga și în dreapta mea cum plângeau copiii care nu au fost aleși. A fost o durere cumplită în inima mea. Încă nici acum nu pot uita ce a fost în timpul acesta în orfelinat. Dar după 3 ani, viața începea să se regenereze.

Nu a fost ușor, să ieși dintr-o viață de tortură unde ai pierdut totul, unde nu mai există speranța, însă încetul cu încetul oamenii și îngrijitoarele au investit să mă ajute să mă deschid, să învăț cum să mănânc, cum să umblu, și cum e să am parte de o baie caldă și în plus o mâncare bună și caldă. Dumnezeu a schimbat o viață care nu mai avea rost în ceva frumos. Am început să vorbesc, am început să zâmbesc, am început să râd și să accept dragostea îngrijitoarelor.

După ce am ieșit la viață, au început să ne caute o școală.

Nu a fost ușor, pentru că în timpul comunismului multe școli nu acceptau orfani, pentru că nu ne dădeau nicio șansă. Dar îngrijitorii noștri au început să lupte pentru noi, pentru că ei credeau în noi și pentru că ei credeau că Dumnezeu ridică acești copii. După mii de încercări, la final a trebuit să plătească directoratul că să ne accepte la școală.

Am avut o bucurie în inima să știu că pot să văd lumea, pot să merg la școală. De atunci viața mea s-a schimbat, mulți m-au iubit și învățătoarea a avut încredere în mine că pot să scriu, pot să învăț. Am terminat școala, am ajuns să fac un liceu. La vârsta de 14 ani am fost invitată într-o tabără creștină și a fost ceva ce nu puteam visa în viața mea, să aud despre Dumnezeu, să aud vocea Lui. El mi-a arătat că în tot timpul suferinței mele El era lângă mine și mi-a vorbit clar printr-o melodie a cărei versuri spuneau așa: "Ești tot ce vreau, Ești tot ce am nevoie".

**Am înțeles că El este lângă mine,
El este mama mea,
El este Tatăl meu și cel mai bun
prieten în viața mea.**

Am plâns în timpul acești cântări, i-am auzit vocea blândă în inima mea și de atunci am decis să mă arunc în brațele Lui pentru tot restul vieții mele. A fost ziua mea preferată, în care a făcut totul frumos, dintr-o viață în care era totul urât. El a șters toate lacrimile mele, a adus o bucurie într-o viață întristată. De atunci, am început să am o relație cu El, am început să strig către EL și mi-a auzit toate rugăciunile. NU pot să exprim cum a avut grijă de mine și acum L-am experimentat de când am decis să Îl am în viața mea. Am terminat liceul și am visat să fac o facultate, am visat să fac un master, dar nu am renunțat la Dumnezeu. I-am zis Domnului visele mele, deși multe voci negative ale oamenilor mi-au zis că nu voi ajunge niciodată unde vreau și nu voi putea ajunge să am o facultate. A fost un spirit de descurajare în viața mea, am plâns mult și iarăși am strigat către Dumnezeu și am zis tot ce aveam în inimă, și EL a zis: **"ai încredere în Mine fiica mea, Eu pot să mut și munții"**.

El poate să facă imposibilul, așa că am rămas în promisiunile Lui, și am avut o încredere în Dumnezeu și vreau să va spun că atunci când arunci totul spre El, El nu te uită. EL a ascultat rugăciunile mele, și am intrat la Facultate de stat și am studiat ceea ce vroiam și a avut EL grijă de partea financiară pentru mine. Am crezut în Dumnezeu și uite ce minuni a făcut ! El nu te uită, El a zis clar că dacă tu cauți mai întâi împărăția Lui, El îți va purta de grijă de toate nevoile pe deasupra. Am rămas ancorată în promisiunile Lui. El a zis fiica mea, Eu sunt cu tine, chiar dacă treci prin foc sau prin apă Eu voi fi cu tine mereu. Nu te voi lăsa fiica mea, Ești prețioasă în ochii Mei.

Fiica mea Tereza, tu poți totul în Mine, pentru că Eu sunt cel care îți dă putere. Toate aceste cuvinte au fost de la Dumnezeu, nu de la mine. Am terminat facultatea și vroiam să continui studiile, să fac un master în același domeniu și va spun că toată încrederea mi-am pus-o în Dumnezeu, nu în oameni.

Mi-am luat licența și nu aveam finanțe să plătesc masterul, așa că m-am pus în genunchi și l-am spus totul Tatălui meu din Ceruri. l-am mulțumit și m-am închinat Lui. Vă spun că nu știam ce să fac, era ultima zi de înscriere, iar Duhul Sfânt m-a ghidat să mă urc în autobuzul care ducea spre facultate. Și am zis Duhului Sfânt "De ce Doamne?" și El a spus "Am ceva pentru tine, doar ascultă ce zic". M-am urcat în autobuz, apoi îmi sună telefonul.

Era cineva de la decanatul facultății care îmi spune că am doar o jumătate de ora până se termină înscrierile și că vor să îmi plătească masteratul, pentru că sunt profesori care mă susțin și cred în mine. Așa e când te arunci cu totul în mâna Domnului, El poate să facă mai mult decât tu poți să îți imaginezi. Am crezut în Tatăl meu. El niciodată nu m-a lăsat, niciodată. Vreau să vă încurajez pe fiecare dintre voi, să vă încredeți doar în Dumnezeu, să puneți totul la crucea Lui. El nu te lasă, EL poate aduce bucurie într-o inimă tristă, El poate să aducă frumusețe dintr-o cenușă. Crezi tu asta? Strigă către Dumnezeu, spune-I tot ce nu poți și El poate schimba istoria ta, îți poate aduce în viață speranță, un viitor și o nădejde...

Eu sunt o binecuvântare și nu mă pot lăsa de Dumnezeu, vreau mai mult din EL. Dă visul tău Tatălui Ceresc, dă-i inima ta Lui. NU vei regreta niciodată.

El poate face ceea ce nimeni nu poate. El rămâne același ca și în trecut, nu se schimbă deloc. Același Dumnezeu care mi-a schimbat viața, poate schimba și viața ta. Sunt împlinită cu Dumnezeu și astăzi. Vreau să spun tuturor ce mare Dumnezeu avem. Încrede-te în Dumnezeu și vei vedea miracole peste miracole.

Tereza Rostaș

Domnul nu oferă lucruri cu jumătăți de măsură!

Domnul e bun!

E fraza pe care o am, zi de zi, întipărită în minte. Încerc să îmi fac din asta sprijinul meu în tot ce fac și sursa mea de energie și încredere. Domnul nu oferă lucruri cu jumătăți de măsură! De fiecare dată când îmi ridic privirea și văd cerul, mă întreb "Cum poate Dumnezeu să ne bucure mereu privirea într-un mod atât de perfect și detaliat?" Iubirea sinceră dintre 2 soți sau 2 prieteni e iarăși un semn al dărnicii Lui. Orice lucru cu care suntem binecuvântați de El vine ca un izvor nesfârșit de împlinire, satisfacție și bucurie veșnică. Domnul lucrează! Într-adevăr, El lucrează spre binele celor ce Îl iubesc pe El. Și asta am simțit și eu.

Eu nu am crescut într-o familie de creștini practicanți, așa că Dumnezeu nu a fost elementul central perceput de mine în copilărie. Totuși, am crescut frumos și am avut parte de o educație adecvată. Știam de Dumnezeu, credeam, dar atât. Totul era involuntar. Odată ajunsă la liceu, influențele negative parcă înfloreau în jurul meu. Simple invitații în oraș la ore târzii, un prieten "bun" care te asigură că, dacă guști puțin alcool, totul e în regulă și lista poate să continue.

Mă găseam într-o perioadă în care simțeam că nu aparțin niciunui grup de prieteni, niciunde. Simțeam că am nevoie de o schimbare și parcă schimbarea nu venea pe nicio cale.

La o lună distanță, și-a făcut apariția în viața mea o persoană total diferită de toți ceilalți. Venea dintr-o biserică, avea valori sănătoase și credințe puternice. La îndemnul acestei persoane, am ajuns să cunosc tinerii bisericii din care făcea parte și să văd mediul lor de desfășurare. Am rămas profund impresionată. Dacă înainte simțeam că nu aparțin niciunui grup, acum era momentul când Dumnezeu îmi oferea un grup nou, care mă primea cu brațele deschise și în care El își revărsa dragostea. Dacă înainte mă simțeam inutilă, acum Domnul îmi dădea șansa să fiu voluntar implicat al unei fundații crestine care se ocupa cu copii, eu având mereu o slăbiciune pentru copii. Dacă înainte nu mă simțeam iubită, acum e momentul în care Dumnezeu m-a copleșit cu o dragoste care nici nu știam că există. Tot ce simțeam înainte că e gol, acum se umplea.

Toată experiența relatată mai sus poate ca e puțin greu de perceput,

fiind o experiență mai puțin materială și mai mult spirituală. Din acel moment, nu m-am mai despărțit de iubirea Lui. Nu am mai avut nevoie de altceva. Căci dacă manifesti o deschidere cât de mică spre prezența Lui, El va face imposibilul să vină să te recupereze din orice colț mizerabil în care te-ai afla. O să se asigure că inima ta capătă noi valențe și că e capabilă să iubească din nou, să ierte din nou, să se dăruiască din nou. Dumnezeu își găsește plăcerea în tine, oricine ai fi! A făcut sacrificiul suprem ca să poți fi iubit din nou, lasă-L s-o facă! Lasă-L să te inunde și să îți sature sufletul înfometat după trăiri sincere și veșnice.

Data viitoare când te simți dezamăgit, pierdut, inutil, uitat, zdrobit, nu intra în panică. Nu ieși afară „din teren”! Nu depune armele! Ai răbdare și lasă-L pe Dumnezeu să-ți readucă aminte că El e în control și că se îngrijește de tine. Ești prețios!

Lorena Varga

Biserica „Noul Legământ” Tg. Mureș

iubită Femeie

Iubită femeie, aleasă floare
A Domnului Mana,
Creatu-te-a sub soare,
Să fii ceva special...să fii regină.

*Iubită femeie, de-ai ști prețul tău
În ochii Tatălui din Slavă,
Ai ridica privirea din pământ
Ți-ai scutura țărâna de pe veșmânt..degrabă!*

*Pe tine femeie, Tatăl te-a ales,
Să fii mamă, căci a văzut
Căci numai tu poți ades
Să plângi, să rabzi dureri în chip tăcut.*

*Să crești copii, să renunți la tine,
A știut că nimeni nu va fi,
La greu și la bine, un stâlp de nădejde
Cum tu poți să fii.*

*Iubită femeie, ai fost sortită
Să fii în lume soție.
Tatăl știa că această slujbă
Ți-o poate încredința doar ție.*

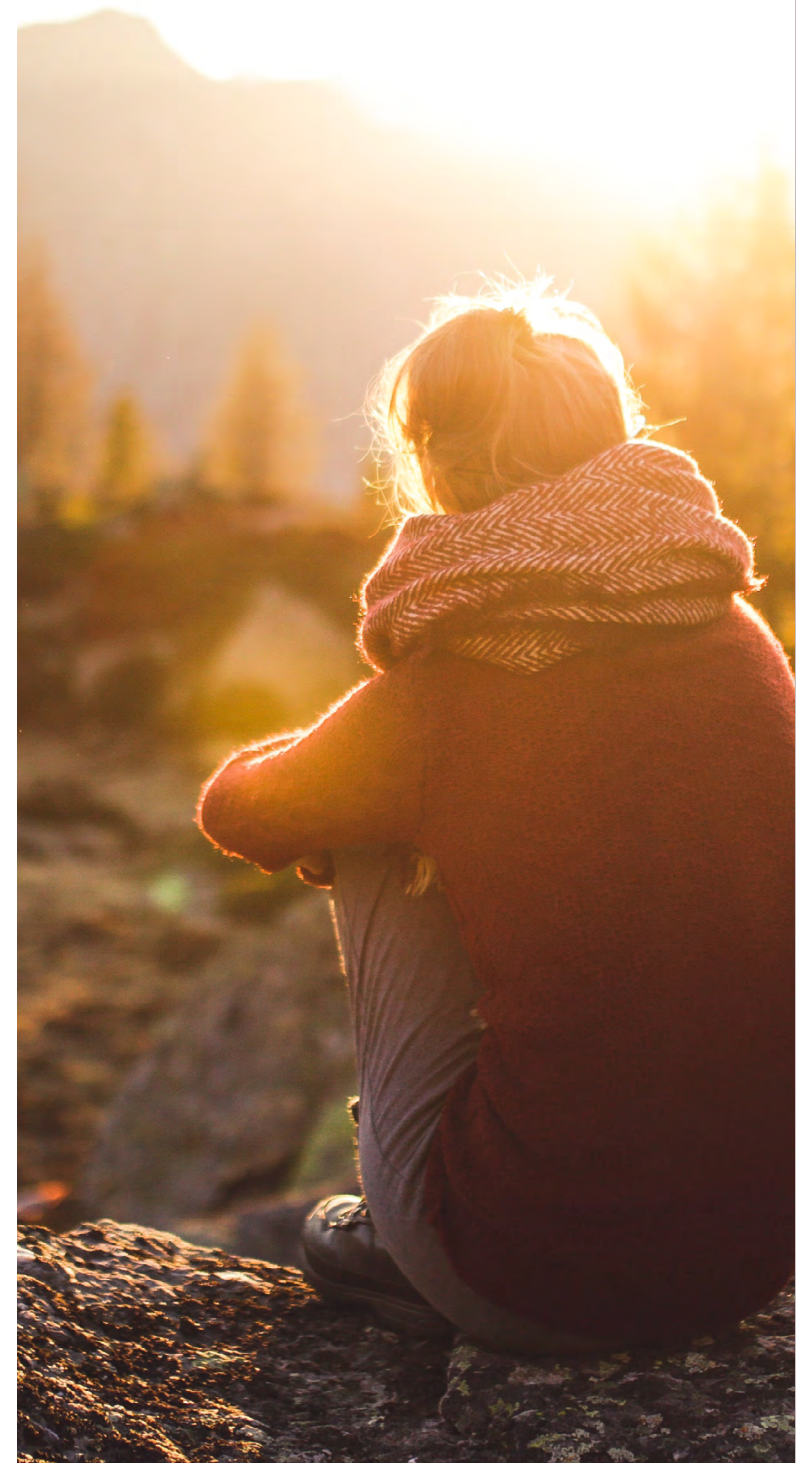
*Doar tu poți s-ajuti pe cel de lângă tine,
Să treacă prin viață zâmbind.
Doar tu poți să faci lumea mai bună,
Chiar de adesea trudind.*

*Iubită femeie, ești fiică de Rege,
Nu ești oricine în lume.
Tu porți o insignă,
Ce n-o poate purta oricine.*

*Doar tu te numești:
Fiică a cerului, mamă, soție.
Tatăl știa de la început,
Că toată această onoare..îți revine doar ție!*

Ioana Pocioian

Autoarea volumului-
„Franturi din trăirea mea cu Dumnezeu”

Mărturie

Dragi cititoare,

Mă numesc Maria Muntean, sunt din Județul Maramureș, și am 32 de ani. Lucrez în Italia, sunt căsătorită de 10 ani, nu am copii și cea mai mare realizare a vieții mele e că m-am împăcat cu Dumnezeu și El m-a mântuit prin jertfa Fiului Său Isus, în urmă cu 13 ani.

De atunci viața și tinerețea mea a prins contur, am căutat zilnic să investesc în relația mea cu Dumnezeu și să mă dedic lucrului în ogrorul Lui. Prin ce am la îndemână, situații diferite, implicare diferită, slujirea în biserică fiind recitarea poeziilor, cât de des simt îndemnul Duhului Sfânt, din dragoste pentru Domnul și Mântuitorul meu personal. Domnul mi-a deschis noi orizonturi după o perioadă de depresie și chiar înfrângere morală și sufletească în urma plecării din viață a tatălui meu pe când aveam 17 ani...Nu înțelesesem atunci de ce trebuia să fie așa, dar acum când privesc în urmă nu pot decât să mă minunez de Planul lui Dumnezeu de mântuire pentru viața mea! Maturizarea prematură și pregătirea pentru a "combate" în viață a venit în acest fel pentru mine. Timpul investit în studiu biblic a fost cel mai eficient și bun lucru care mi-a înflorit tinerețea și anii "pribegiei" prin Italia.

Sunt o persoană care meditează și comunică cu Dumnezeu zilnic și caut să mă dedic pe cât posibil slujind cu ce am la îndemână, de data asta pixul, tastele...Încurajată de o soră scumpă să îmi împărtășesc simțămintele, în această revistă de data asta, deoarece talantul e ceva care aduce folos Stăpânului și agerime de minte servului. Și chiar este o dorință personală de a cunoaște femeii care gândesc și acționează creștinește!

Ca pomul de viață care își apleacă crengile să se hrănească și trecătorii flămânzi, așa e creștinul cu roade.

De aceea doresc să public ceea ce curge ca un râu din gândul și inima mea..., iar din tot ceea ce scriu să fie publicat măcar câteva frânturi...pur și simplu pentru că sunt femeie și respir prin a-mi împărtăși simțămintele. E ca o apă rece în deșert....

Simt nevoia deseori să-mi exteriorizez gândurile, desigur cu bun simț, sinceritate și la locul lor...Sunt pregătită să culeg ce semăn: "Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel" Matei 7:12, motto-ul meu.

Am meditat mult la acest aspect, mai ales când eram pe punctul de a mă căsători, spunându-mi „vreau să îl fac fericit pe băiatul ăsta!" Știți cum au putere cuvintele rostite, mai ales de copiii Domnului și de uneori mă apucau mofturile și nemulțumirile de una și de alta, îmi aducea aminte CINEVA această inițiativă....Vă asigur că am primit mai mult decât mă așteptam, ba chiar pe deasupra. Cu asta mă pot lăuda...

Cuvântul lui Dumnezeu nu rămâne de rușine. Tot ce scrie, a împlinit, împlinește și va împlini.

Deoarece îi caut pe cei de soiul meu, am câteva prietene de încredere, dar sunt dornică să găsesc și altele;

sunt deschisă la a lucra și a împărtăși articole pe aceste pagini. Cu speranța că a fost utilă pentru cineva "mărturia" mea, dacă e corect spus așa, mi-ar face plăcere să țin legătura cu surori credincioase Domnului și în toată purtarea lor.

Emoțiile fiecărui anotimp mă inundă, toamna de acum îmi aduce aminte de copilărie, și, chiar dacă nu am copii să îi însoțesc la școală, nu sunt lipsită de bucuriile vieții. Simt că cei ce azi mă compătimesc mâine mă vor invidia. Trec peste orice prejudecăți, cu conștiința curată și fruntea sus, sunt gata să îmi fac timp să dau vieții mele sens, prin tot ce las în scris sau viu grai și să îmi reamintesc mie și dumneavoastră că și cele mai puternice femei au momente de slăbiciuni. De aceea avem nevoie de oameni care să ne ridice, nu să ne doboare, care să ne provoace la dragoste și la fapte bune, care să aibă standarde înalte și să caute sfințenia și pacea!

Cu stimă și respect pentru tot ceea ce faceți și pentru legăturile ce se creează auzind una povestea celeilalte, vă doresc multă perseverență în lucrare tuturor și sper să mai colaborăm.

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Maria Muntean
Italia

În Tine

Doamne,
Ai lăsat pe pământ bogății de frumos
În stele, în flori, în spicele pline,
În inima curată care Te cheamă pe Tine.
În pomi roditori, în izvoare de ape
Într-un zâmbet curat
În ochi de copil,
În crengi înflorite, culori, armonii...

Tu ai venit lângă noi
Și-ai adus dinspre cer
Fără seamă comori
De lumină și har.
Ne-ai deschis un izvor,
Spre acasă ne chemi!
Ca zorii ce vin,
Îndurările Tale răsar!

Doamne,
Tu ești Cel mai frumos!
În Tine, dorințele noastre curate
Spre viață și zare senină
Spre unire fără despărțire
Și zori fără de noapte,
Își au împlinirea deplină!
În Tine!

Elisabeta Popescu,
Biserica Baptistă „Sfânta Treime”, Alba Iulia

OPORTUNITĂȚI valorificate

“Fiți împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri.

Căci, dacă ascultă cineva Cuvântul și nu-l împlinește cu fapta, seamănă cu un om care își privește fața firească într-o oglindă și, după ce s-a privit, pleacă și uită îndată cum era. Dar cine își va adânci privirile în legea desăvârșită, care este legea slobozeniei, și va stăru-i în ea nu ca un ascultător uituc, ci ca un împlinitor cu fapta, va fi fericit în lucrarea lui.”

Iacov 1:22-25

Fiecare etapă de viață abundă în oportunități pe toate planurile. De fapt, fiecare zi este un set de circumstanțe care ne oferă o șansă unică și în general irepetabilă de a valorifica într-un mod specific o anumită oportunitate.

Am început să privesc astfel lucrurile abia după căsătorie. Opt ani și trei copii mai târziu, acest adevăr mi-e acum mai limpede ca niciodată. Zi după zi am ocazia să profit de nenumărate oportunități pentru a fi un dar pentru cei din jur, începând cu membrii familiei mele.

Unul dintre hobby-urile mele este lectura și, ori de câte ori deschid o carte, îmi place s-o citesc pe “fundalul” paragrafului din Iacov 1:22-25. Am convingerea că nu este suficient doar să-mi îmbogățesc cunoștințele teoretice, ci să și pun în practică orice lucru bun pe care îl descopăr și-l consider de folos în viață atâta vreme cât se alinează principiilor Scripturii. O experiență personală care mi-a întărit această convingere a avut loc în perioada iunie 2015 - iulie 2016. Primul meu copilăș avea pe atunci 3 ani și jumătate, iar al doilea 9 luni.

În iunie 2015 am citit pe nerăsuflăte cartea “Ce înseamnă să fii femeie” de Elisabeth Elliot, care mi-a amprentat următoarea idee interesantă pe inimă: o femeie devotată soțului ei trebuie să nutrească pentru el și un sentiment matern, în sensul de a fi preocupată să-i faciliteze un ambient în care să-și poată atinge potențialul maxim și care să-i inducă o stare de bine. Mi-am dorit să fiu și eu o astfel de binecuvântare pentru soțul meu, venind în întâmpinarea nevoilor lui, zilnic. Pe atunci lucra într-un spital de urgență. Ca medic chirurg, timpul îi permitea să scape din programele operatorii prelungite de cele mai multe ori abia după ora 6 seara. Una dintre grijile mele de pe atunci era că nu reușea să mănânce pe timpul zilei, ajungând acasă epuizat și frecvent cu migrene biliare. Eram îngrijorată. Ce puteam face pentru el?

Trecură vreo două săptămâni de la finalizarea cărții lui Elisabeth și ideea cu “sentimentul matern” și “facilitarea unui ambient propice pentru starea lui de bine” se repetau în mintea mea ca un vers setat pe redifuzare.

Ca de fiecare dată, am ajuns să discut subiectul cu Dumnezeu. Ce să fac și cum să fac să-mi ajut soțul?

Răspunsul lui Dumnezeu a fost prompt și aproape audibil: profită de circumstanțe și valorifică oportunitatea prezentă printr-un gest de dragoste creativ.

Am evaluat circumstanțele în care mă aflu: acasă cu copiii, program de gătit de trei ori pe zi (al doilea meu copilăș era nu demult în etapa diversificării, ceea ce presupunea să îi pregătesc zilnic tot felul de supe și pireuri proaspete), locul de muncă al soțului meu aproape de casă și nevoia lui de a avea un orar alimentar regulat. Am descoperit astfel oportunitatea de a-i sluji și de a-mi manifesta dragostea față de el într-un mod nou, favorizat circumstanțial, asigurându-i zilnic un prânz cald cu două-trei feluri de mâncare pregătite de mine și livrate la spital în caserole de unică folosință în jurul orei 13. Cineva din familia lărgită alături de care locuiam în acea perioadă mă ajuta cu livrarea. Erau zile când reușeam să îi duc “plăsuța cu merinde” chiar eu, bucurându-mă să-l și îmbrățișez și să-i dau o sărutare în mijloc de zi.

Am fost entuziasmată să pun în practică acest gest de dragoste pentru el în urma inspirației primite printr-o carte, fiindcă știam că este o formă de slujire temporară. Nu mi s-a părut nici mult, nici greu să fac acest lucru pentru soțul meu cinci zile pe săptămână. Au fost zile când n-a fost nevoie să-i trimit prânzul, au fost zile când n-am reușit să-i pregătesc din diverse motive, însă excepțiile au întărit regula.

Într-adevăr după un an, în iulie 2016, când mi s-a modificat și mie programul de lucru conform stagiilor de rezidențiat, această formă de slujire față de soțul meu s-a încheiat. În prezent lucrează la un alt spital care îi asigură zilnic un meniu cald la ora prânzului. Privind în urmă, mă bucur să fi fost pentru el “omul potrivit la locul potrivit” într-o etapă a căsniciei prin care nu vom mai trece niciodată.

**Închei cu un gând important:
etapele vieții sunt irepetabile și
oportunitățile lor circumstanțial-specifice
sunt deghizate în forme unicate.
Fie să avem înțelepciunea de a le identifica și
de a le valorifica într-un mod creativ,
revărsând râuri de binecuvântare peste cei
din jur prin calitățile, aptitudinile, talentele și
darurile cu care Dumnezeu ne-a înzestrat.
Să nu uităm că gesturile mici adunate
laolaltă devin ceva monumental.**

Paula Dejeu
Oradea

Păstrarea și propășirea unui *miracol*

”...scriu pentru orice femeie care se roagă ca Dumnezeu să săvârșească un miracol și în viața lor. acel miracol care să îmbrace forma unui copil sau a unei familii fericite.”

Un miracol este sustenabil doar în prezența Auto-ului său. Acesta apare și se menține prin intervenția constantă a Celui care a conceput și a implementat proiectul.

Scriu articolul de față, în special femeilor care au ajuns la concluzia că darul căsătoriei se înfăptuiește printr-o minune, care au simțit singurătatea ca pe un stigmat social, un stigmat asemănător cu cel al femeilor din vechime care nu puteau să aibă copii. Mai mult, scriu pentru orice femeie care se roagă ca Dumnezeu să săvârșească un miracol și în viața lor, acel miracol care să îmbrace forma unui copil sau a unei familii fericite.

Voi porni de la două istorisiri, două nașteri supra-naturale pentru a le analiza puțin și pentru a concluziona, în tonul Eclesiastului, că mai bun este sfârșitul unui lucru decât începutul lui, că mai important este modul de gestionare a miracolului primit decât evenimentul în sine.

Prima poveste este cea a familiei lui Samson relatată în cartea Judecătorilor începând cu capitoul 13, iar cea de a doua este povestea lui Samuel din primele capitole ale cărții ce-i poartă numele.

Trăsătura comună a celor doi eroi ai Bibliei este faptul că provin din familii obișnuite, fiecare istorisire debutând cu fraza: era un om din... Mai mult, în ambele povești rolul secundar, dar la fel de important ca cel principal, îl joacă femeia care devine mamă prin intervenția Divinității.

Biblia nu menționează numele mamei lui Samson, singura referire fiind aceea de nevastă lui Manoah. În schimb, mama lui Samuel, are un loc aparte în relatarea din 1 Samuel. Din punctul meu de vedere, motivul ar consta în faptul ca ea a fost mai mult decât o sursă de binecuvântare pentru Israel, a fost o femeie care a umblat cu Dumnezeu. A înțeles că situația ei particulară de a nu avea copii era voia lui Iahve în viața ei - Domnul o făcuse steapă.

De asemenea, mai observăm că în fiecare povestire se rostește o rugăciune. În primul caz, Manoah, tatăl lui Samson este cel care o face din dorința de a ști ce să facă cu copilul ce se va naște.

Dumnezeu îi răspunde și îngerul li se arată din nou soților. Cu această ocazie, Dumnezeu le spune că singura cerință pentru a se împlini planul Său este ca ei să se sfințească, respectiv ca femeia să nu mănânce nimic necurat (...) Briciul nu va trece peste capul lui, pentru că acest copil va fi închinat lui Dumnezeu din pântecul mamei lui. Vedem aici faptul că, Dumnezeu dă libertate de opțiune fiecărui om, dar ținta este neprihănirea pentru a putea lucra și împlini planul Sau în viața omului - Mă veți căuta și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima.

În al doilea caz, Ana se roagă pentru o minune, totodată promițând că îl va închina Domnului pe copilul pe care-l va primi și că briciul nu va trece peste capul lui. Ana în mod intențional îl promite și îl dedică pe Samuel încă dinainte de a-l ține în brațe.

În cazul în care, trăiești cuvintele rostite de Ana în momentul rugăciunii, trăirile redade prin fraza: dacă vei binevoi să cauți spre întristarea roabei Tale, dacă-Ți vei aduce aminte de mine, draga mea, este nevoie să conștientizezi că s-ar putea ca Domnul să amâne pentru tine momentul acela mult așteptat pentru a te aduce pe genunchi, astfel încât să știi ce promiți prin rugăciune, ca mai apoi să poți să te ții de cuvânt, pentru că planul Lui cu viața ta de familie, întodeauna, este unul special.

De observat este faptul că, ulterior nașterii lui Samuel, Domnul îi mai da Anei încă 5 copii care să îl înlocuiască pe Samuel, copilul închinat Lui, doar că niciunul dintre aceștia nu a avut același traseu fantastic ca cel al copilului închinat.

Revenind la familia lui Samson, citind spațiile albe dintre litere, cuvinte și capitole, acest copil a fost crescut într-un mod mai “relaxat”, lăsat să își exprime personalitatea, având niște părinți cam naivi, care se uitau la el ca la un soare, astfel că episodul cu uciderea leului și atingerea unui cadavru a rămas un mister pentru ei. Legea sau Talmudul era explicit, cu instrucțiuni precise pentru astfel de situații, fără ca Biblia să menționeze ceva legat de respectarea legii de către Samson după incident.

Asadar, să privim ca o mare bucurie când trecem prin felurite încercări ca unii care știm că încercarea credinței noastre lucrează răbdare, iar întristările noastre ușoare de o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă.

- (1)-Eclesiastul 7:8 teza I
- (2)-Judecători 13:2 și 1 Samuel 1:1
- (3)- Judecători 13:2
- (4)-1 Samuel 1:6 teza a III-a
- (5)- Judecători 13:13-14
- (6)- Ieremia 29:13
- (7)- 1 Samuel 1:11 teza finală
- (8)- 1 Samuel 1:11 prima teza
- (9)- Samuel 2:21
- (10)- pagina 25 din Oracolele lui Dumnezeu scrisă de Richard Wurmbrand, ed.a 2-a rev. – București, editura Stephanus 2017
- (11)- Levetic 11 și urm. capitole
- (12)-A se vedea pilda judecătorului nedrept din Luca 18:1-8
- (13)- Iacov 4:3
- (14)- Iacov 1:2-3
- (15)-2 Corinteni 4:17
- (16)- Psalmul 119:77
- (17)- Judecători 14:4
- (18)- Judecători 13:5 teza finală

Adina Morar
Oradea

Cu toții ne dorim să fim fericiți în viață

Fiind un copil de misionari, am crescut dansând pe tonul cântecului meu preferat. Când aveam 10 ani, părinții mei s-au mutat înapoi în orașul lor natal din Statele Unite. Viața devenea din ce în ce mai bună. Fiecare zi era însoțită. Fără frică și fără nici o grijă. Ziua nunții mele a fost începutul lui „fericiți până la adânci bătrâneți”...așa credeam. Sunt multe lucruri care ne pot fura bucuria și pacea. Bani sunt unul dintre ele. Nu trecuse o lună de la luna noastră de miere, când discuțiile noastre au ajuns să fie centrate în jurul banilor. Dezbaterile legate de cine cheltuie mai mulți bani, au luat locul poemelor de dragoste. Săruturile dulci curând s-au transformat în arătări cu degetul, iar îmbrățișările calde au fost înlocuite cu teamă și vinovăție. O silențioasă ruptură a început să își facă loc între noi și multe nopți am adormit confuzi, iritați și stând spate în spate.

După patru ani de căsătorie am făcut o mare descoperire: Biblia deținea soluțiile pentru problemele financiare prin care treceam. De exemplu, am aflat că Proverbe 31 deține sfaturi bune pentru femei cu privire de gestionarea banilor. Acest poem a fost scris de mama unui rege evreu, în urmă cu 3,000 de ani. Proverbe 31 ne învață că o femeie prosperă este aceea care prosperă în 5 domenii din viața ei: în viața de căsătorie, în afacerea ei, în lecțiile de formare pentru generațiile viitoare, în generozitate și în relația ei cu Dumnezeu.

Haideți să ne uităm puțin peste ce am descoperit:

1. Femeia care prosperă, prosperă în viața ei de căsătorie (vs. 11-12)

Cuplurile cu cel mai mare succes financiar, sunt cele care lucrează în echipă. Dumnezeu a proiectat căsătoriile noastre în acest fel. Cartea Genezei spune că femeia și bărbatul vor lăsa pe tatăl său și pe mama sa și se vor alipi unul de altul într-un singur trup. Aceasta înseamnă că în viața de cuplu, propria persoană nu este o prioritate, ci familia este. De exemplu, când luăm decizii, rezolvăm probleme și gestionăm banii, o facem în echipă. Ne completăm unul pe altul, nu suntem în competiție. Ambele aduc aptitudini necesare în căsătorie. În unele cazuri soțul e mai organizat și structurat. Câteodată, chiar contrariul este adevărat. În alte cazuri, femeia e mai bună în procesul de luare a deciziilor, alteleori e soțul. Poți vedea că această metodă funcționează în Proverbe 31, citind versetul 11. Soțul stă la porțile cetății - inima politică a orașului, în timp ce soția gestionează o afacere, cumpără proprietăți și are grijă de familie. Ei lucrează împreună ca o echipă.

2. Femeia care prosperă, prosperă în afacerea ei (vs.13-14,16,22,24,26).

Deși acest pasaj a fost scris cu 1000 de ani înainte de Hristos, arată că o femeie care prosperă e foarte activă și deține un rol important ca partener în relație.

Acest lucru este foarte diferit de felul în care multe alte societăți din întreaga lume portretizează femeia.

Biblia recunoaște abilitățile și talentele femeilor. În versetul 13 spune că ea lucrează cu însăși mâinile ei. Versetul 14 spune ca ea știe cum și de unde să cumpere produse bune. Ea merge cu încredere la piață. De asemenea, ea este un investitor imobiliar și un antreprenor de succes (cumpără o vie, face rost de lână, are o afacere de textile). Ea joacă un rol activ în problemele economice ale familiei.

3. Femeia care prosperă, crează o generație și mai prosperă (vs. 15,21 & 28)

Femeia prosperă (cinstită) își hrănește și își îmbracă familia în mod corespunzător. Ea nu se teme de ziua de mâine. Ea este un bun exemplu pentru ei. Unul dintre cele mai importante roluri pe care le are o mamă este să își învețe copiii să fie credincioși Lui Dumnezeu. Îi învățăm de-a lungul vieții modelând în caracterul lor principii ca ordinea, ce înseamnă munca grea, răbdarea, integritatea, moderația, umilința, curajul și reverența. Copiii tot timpul ne urmăresc, ne văd.

4. Femeia care prosperă, prosperă în generozitatea ei (vs.20)

Femeia care prosperă este o binecuvântare pentru cei în nevoie și săraci. Ea nu este lăcomă. Ea își împarte resursele. La Nord de Israel, Marea Galileii este o oază de apă care este plină de viață. Oamenii au fost hrăniți și au înflorit pe țărmurile ei vreme de mii de ani. La Sud de Israel, pe de altă parte, se află Marea Moartă. Este mare, faimoasă și moartă complet. Apa curge în ea, dar nu și din ea.

Femeia prosperă permite resurselor să curgă în mâinile ei, iar prin generozitate, porțiuni din aceasta curg mai departe.

Rochelle Panasiuk și soțul ei

5.Femeia care prosperă , prosperă în relația ei cu Dumnezeu (vs. 29-30)

Ea are o teamă sănătoasă de Dumnezeu. Ea vrea să Îl imite pe Hristos. Ea știe că a fi e mai important decât a face.

Femeia care prosperă este într-o continuă conversație cu Dumnezeu. Ea Îl adoră și vrea să Îi fie pe plac doar Lui. A avea teamă de Dumnezeu nu înseamnă a-ți fie frică de El. Înseamnă a venera maiestatea Sa, a-l recunoaște autoritatea și a te cutremura înaintea mâinii Lui. Ea este conștientă de consecințele neascultării de El și este atentă să-L onoreze.

O femeie prosperă este lăudată de către soțul și copiii ei. Aș dori să te invit să ne adâncim în această discuție despre Proverbe 31 și despre femeia care prosperă. Haideți să descoperim împreună ce are Biblia de spus despre faptul cum putem să devenim și noi femei prospere în căsniciile noastre, afacerile, copiii, generozitate și relația noastră cu Dumnezeu.

Rochelle Panasiuk este co-fondator al misiunii Compass Latino, una dintre cele mai influente organizații din America Latină.

Ea este un profesor de școală biblică, vorbitor la conferințe și a învățat mii de femei cum să gestioneze banii în modul lui Dumnezeu. Rochelle face parte din cea de-a patra generație de păstori, misionari și fondatori de biserici, din familia ei. În ciuda faptului că s-a născut în Michigan, SUA, a crescut în Africa, unde familia ei a servit ca misionară peste 15 ani, mai întâi în Zimbabwe și apoi în Africa de Sud.

Rochelle are o diplomă în științele exacte și a studiat Cuvântul lui Dumnezeu la renumitul Institut Biblic Moody din Chicago. Rochelle s-a întors recent în SUA, din Mexic, unde a trăit timp de trei ani. Acolo, împreună cu soțul ei au dezvoltat un model bisericesc denumit "Departament de administrație", care acum este pus în aplicare în bisericile din întreaga Americă Latină. Acest model schimbă modul în care bisericile abordează și predau administrarea financiară.

În momentul în care biserica învață cum să-și gestioneze finanțele pe calea lui Dumnezeu, ea este eliberată de robia de bani și este liberă să-L slujească pe EL. Rochelle este implicată în totalitate alături de soțul ei, în extinderea învățăturilor biblice despre administrarea finanțelor, în America Latină și în întreaga lume.

De asemenea este foarte implicată în viziunea și misiunea organizației Compass Latino și Îl caută cu fervoare pe Dumnezeu.

Ea este pasionată în a-i ajuta pe alții să se elibereze de robia creditelor și crede că trebuie să îți "pui casa și partea financiară în ordine". Eforturile ei se concentrează și pe finanțarea cu generozitate a noului val de misionari. Rochelle este convinsă că sclavia financiară poate fi ruptă prin ascultarea Cuvântului lui Dumnezeu și că sărăcia poate fi înfrântă.

Date de contact:

**Rochelle Panasiuk | Compass Latino | 4044774045
rpanasiuk@compasslatino.org**

Referendumul 6-7.10.2018

"ora astrală ratată a României"

I. Explicația sintagmei "oră astrală a României"

"Sternstunden der Menschheit" – Orele astrale ale omenirii, este o carte de miniaturi istorice avându-l ca autor pe Stefan Zweig, și a fost publicată inițial în 1927. Deși scrisă cu aproape un secol în urmă, lucrarea își păstrează prospețimea și valabilitatea, precum și capacitatea de a ne ajuta să învățăm - dacă vrem! - din lecțiile istoriei. Culegând și prezentând cu mult talent și discernământ mici povestioare importante din istoria umanității, Stefan Zweig dovedește, prin forța adevărului istoric privit retrospectiv, importanța momentelor de importanță crucială, "astrală", ale istoriei colectivităților umane. În carte, sunt prezentate atât "ore astrale" care au fost fructificate strălucit, soldându-se cu urmări de o importanță benefică extraordinară pentru umanitate, cât și momente istorice cruciale ratate, cu impact și efect negativ peste veacuri și, chiar, milenii.

Amintim două "ore astrale" din cea de-a doua categorie, cea cu efecte tragice incommensurabile... Primul caz: În anul 1453, cucerirea Bizanțului (Constantinopolului) nu s-a datorat calităților de strateg militar ale lui Mahomed, ci unei regretabile omisiuni a bizantinilor. Aceștia au lăsat o poartă din zidul exterior al cetății, celebra Kerkaporta, deschisă. Tocmai prin această "poartă a uitării", lăsată deschisă în fața dușmanului, a pătruns și s-a extins Islamul peste Europa, inclusiv peste țara noastră, cu efecte atât de dureroase! Al doilea caz: Înfrângerea de la Waterloo a lui Napoleon, din 18 iunie 1815, nu a fost urmare incapacității strategice a lui Napoleon sau a forței combatante insuficiente a trupelor sale, ci s-a datorat pur și simplu nehotărârii mareșalului Grouchy, care nu a avut curajul să iasă din cuvântul împăratului și să ia singur decizia de a se reîntoarce pe câmpul de luptă, fapt care ar fi întors soarta războiului. Cu referire la astfel de cazuri, Stefan Zweig conchide, cu atâta îndreptățire: "În istorie, ca și în viața omenească, regretele nu pot îndrepta greșeala unei clipe. O mie de ani nu pot răscumpăra ceea ce s-a pierdut într-un singur ceas."

Considerăm că România contemporană, tocmai a greșit extrem de grav, prin invalidarea Referendumului pentru Căsătorie, cu urmări tragice incalculabile!

II. Referendumul Românesc din 6-7.10.2018 - frumos la vremea lui !?

Subsemnatul am conceput și prezentat, înainte de data referendumului în discuție, un material intitulat precum în subtitlul anterior, fără semnele întrebării și mirării, însă, de la sfârșit. Materialul, apărând în spațiul virtual, a suscitât diverse opinii, de la a spune că este o mică revelație, până la a spune că este o "prostie", o "inepție". Ceea ce i-a deranjat pe unii dintre cititori, sau, poate, telespectatori, a fost faptul că am susținut și susțin și acum, după invalidarea Referendumului, că există un extrem de interesant mesaj spiritual, deloc forțat, încapsulat în cifrele care alcătuiesc data calendaristică a Referendumului Românesc, un mesaj în perfectă corelare cu valențele moral-spirituale puse în joc cu acea ocazie. Pentru unii, așa ceva nu poate și nu trebuie să se întâmple, pentru că Dumnezeu nu are cum să țină seama și să stabilească astfel de corelații! Desigur, este dreptul contestatarilor să aibă o astfel de opinie, după cum este și dreptul meu să consider că aceasta poate exista, dacă Dumnezeu dorește acest lucru! Supremului Matematician, Dumnezeu făcându-l plăcere, uneori, să se "joc" cu cifrele!

Și am putea da exemple... Dacă lui Dumnezeu Îi este indiferent momentul exact când au loc anumite evenimente sub soare, de ce se vorbește despre "împliniri ale vremii", despre momente predefinite divin în cursul istoriei? Și ofer un singur exemplu: toate demolările Templului de la Ierusalim, semnificând judecata divină aplicată asupra cetății iudaice (cifra 9, indicând judecata) au avut loc, mereu și mereu, în ziua de 9 Av a calendarului iudaic... Să fie în joc întâmplarea? Veți spune că Israel nu e România, și așa și este! Dar Dumnezeu tratează fiecare om și fiecare colectivitate de oameni prin spiritul înțelepciunii și al dreptății Sale și le vorbește, "când într-un fel, când în altul, dar oamenii nu iau aminte". În Eclesiastul, cap. 3, versetele 1 și 11/a, stă scris: "Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui... Orice lucru El (Dumnezeu) îl face frumos la vremea lui."

Unul dintre cei mai fermi politicieni în susținerea și promovarea demersului Referendumului solicitat de către Coaliția pentru Familie, în numele celor peste trei milioane de români (și nu voi da numele acestui domn senator, pentru că am constatat că și aceasta îi deranjează pe unii), a folosit mereu citatul biblic prezentat mai sus, inclusiv în discursul ținut cu ocazia acordării votului decisiv din Senatul României. Prin folosirea acestui citat se exprima încrederea că, în ciuda tuturor tergiversărilor, Dumnezeu Însuși este implicat și rămâne în controlul demersului constituțional privind căsătoria heterosexuală, monogamă. Ei bine, pornind de la interesanta subliniere de mai sus, am avut un motiv în plus să reflectez asupra aplicabilității afirmației biblice în discuție în cazul Referendumului Românesc.

Astfel că am privit cu atenție la:

III. DATA REFERENDUMULUI ROMÂNESC: 6-7.10.2018

Dacă pentru cei care nu au nicio inițiere în numerologia biblică, înșiruirea de cifre de mai sus nu are absolut nicio altă relevanță decât cea de ordin calendaristic, în ce mă privește, analizând cifrele în discuție prin prisma semnificației lor biblice, am ajuns uimit de frumusețea adevărilor încapsulate în "vremea"/data Referendumului Românesc, uimire pe care caut să v-o împărtășesc. Concret, am descoperit câteva mesaje extrem de interesante și semnificative în cifrele datei calendaristice, privitor la câteva aspecte, după cum urmează: protagoniștii evenimentului; esența profundă a Referendumului; acțiunea concretă implicată; opțiunile profunde avute în vedere și, în cele din urmă, impactul pentru viitor al reușitei sau nereușitei acestui eveniment de o importanță istorică, astrală, pentru România.

III.1. PROTAGONIȘTII sau ACTORII REFERENDUMULUI

Dacă privim la cifrele care indică zilele programate pentru plebiscit, vom putea constata că cifra 6, cifra căderii, a nedesăvârșirii și a uzurpării (7-1), îl reprezintă pe Om. În timp ce cifra 7, cifra superlativului divin în toată splendoarea lui, Îl reprezintă pe Dumnezeu.

Analizând tot ceea ce s-a petrecut în legătură cu acest demers, în contextul împotrivirii înverșunate a Celui Rău prin unii oameni folosiți, conștient sau inconștient, de către acesta, putem trage concluzia fermă că, într-adevăr, alături de aportul uman, al oamenilor de bine, implicarea divină a fost în mod evident prezentă. Ce păcat, însă, că prea puțini dintre români au fost sensibili la darul și oportunitatea pe care Dumnezeu ni le-a acordat prin Referendum, nouă, românilor, favoare pe care alte popoare, printre care francezii, spre exemplu, nu le-au avut.

III.2. ESENȚA REFERENDUMULUI PENTRU CĂSĂTORIE

Se poate observa, în partea centrală a datei calendaristice, cu referire la luna octombrie, cifra 10, cifră care ilustrează, în modul cel mai clar cu putință, centrul, focusul sau ESENȚA Referendumului pentru Familie din România!! Adevărul încapsulat în cifra 10, aflată în "centrul vremii", a datei calendaristice hotărâte de Dumnezeu pentru Referendum, poate fi descoperit înțelegând dubla valență a acestei cifre în numerologia biblică, astfel: a.) 10 – este cifra Ordinii Morale Divine, stabilite de Dumnezeu pentru Umanitate, ordine care-și are fundamentarea pe celor 10 porunci, pe Decalog; b.) 10 – este și cifra ce reflectă Ordinea Divină, Normalitatea în Creație,

fie și numai dacă ne gândim la faptul că avem câte 10 degete la mâini și la picioare; orice abatere de la teritoriul cifrei 10, indicând deviații de la dat-ul creaționist divin.

În consecință, ESENȚA demersului constituțional românesc, departe de a reflecta poziția unor "fanatici religioși", reprezintă o recunoaștere și o poziționare a românilor în raport cu Însuși DUMNEZEU, cu Moralitatea și cu Normalitatea ca Norme Divine Prestabilite, valabile pentru întreg neamul omenesc. Ar fi fost folositor să se înțeleagă, în consecință, că prin atitudinea noastră față de acest demers istoric, astral, avem de-a face cu Dumnezeu, Creatorul, Legiuitorul Moral și Judecătorul Suprem al Universului! Mergând la vot am acordat în fapt un VOT pentru Legea lui Dumnezeu, pentru Însuși DUMNEZEU!

III.3. ACȚIUNEA, OPȚIUNILE ȘI IMPACTUL REFERENDUMULUI

Să trecem, acum, la ultima grupă de cifre, cu referire la anul de grație 2018. Mai întâi, vom observa cifra 2, care este cifra ce exprimă, printre altele, diviziunea, divergența, posibilitatea poziționării distincte vis-a-vis de ceva sau de cineva. Și acesta este adevărul. Dumnezeu, ca și legislația omenească actuală, în virtutea liberului arbitru, permite oamenilor să ALEAGĂ, să se poziționeze așa cum doresc în raport cu orice, inclusiv cu

Referendumul sau cu întrebarea care făcea obiectul acestui demers.

Și este bine și frumos că omul poate să-și exercite dreptul de a alege, numai că, atenție!, "alegerile noastre vorbesc despre noi", ne arată cine suntem, de fapt!

Modul în care românii s-au poziționat față de această inițiativă ne-a făcut o "fotografie", o radiografie nu tocmai reușită cu privire la apartenența românilor la Creștinism. Dumnezeu să aibă milă de noi! Mergând mai departe, putem observa cu uimire că următoarele cifre 0 și 1, pot fi considerate a indica conținutul profund al alegerii implicate în spaatele poziționării prin DA sau NU privitor la căsătoria naturală. Cifra 0 indică non-valoarea, deșertăciunea, nihilismul existențial, pe omul fără de Dumnezeu, despre care Biblia spune: "Nimic (ZERO!) sunt fiii oamenilor!" Prin contrast, Cifra 1, Marele UNU, este Cifra lui Dumnezeu, Cel Indivizibil, Nedependent de altcineva sau de altceva, Cel din Care, prin Care și pentru Care sunt toate lucrurile. Și să mai observăm că tot cifra 1 indică Valoarea, Semnificația, Sensul și Finalitatea. Așa că, în prag de Referendum, bine ar fi fost dacă ne-am fi pus întrebarea: Ce vom alege? Zero sau UNU? Pe Baraba sau pe Isus? Invențiile absurde și degradante ale omului manipulat de Satan, care se mândrește că este înțelept, dar care "a înebunit", cum spune Biblia, sau adevărurile veșnice și imuabile ale Ființei Supreme, Îl alegem pe Însuși Creatorul Universului?

III.4. ALEGÂND BINE AM FI AVUT ȘANSA UNUI NOU ÎNCEPUT BINE- CUVÂNTAT

Ultima cifră, din înșiruirea de cifre analizate sub raportul semnificației lor biblice, este 8. Iar această cifră, conform numerologiei biblice, este Cifra unui Nou Început. În sensul ei pozitiv, cifra 8 este cifra regenerării, a învierii! După ce se consumă cele 7 zile ale săptămânii așa cum a lăsat-o Dumnezeu, cea de-a opta zi indică spre un nou început, reflectat clar în Sfânta Scriptură, inclusiv în evenimentul glorios al Învierii Mântuitorului. Astfel încât, dacă am fi votat corect la Referendum, ne-am fi poziționat corect față de Dumnezeu, față de Legile Sale și față de Coroana

Creațiunii Divine -Omul, având șansa unui nou început în reconstrucția României, sub aspect moral-spiritual, în primul rând, și apoi și sub și aspect legislativ, instituțional, economic și social.

Poziționându-ne greșit la acest Referendum avem parte tot de un nou început, dar negativ, prin exacerbarea atacurilor Celui Rău, prin implementarea cu nonșalanță a ideologiei de gen, cu privire la care puțin știu că s-au creat condițiile legale de implementare în România, în urma ratificării de către Parlamentul României a Convenției de la Istanbul. Răul a fost făcut, așa că românii s-au dat robi de bunăvoie. Dacă ar fi venit turcii asupra noastră, probabil că ne-am fi ridicat "ca frunza și ca iarba", dar venind "doar" ideologia de gen, am considerat -cei mai mulți- că aceasta nu ne afectează. Cât de amarnică va fi trezirea la realitate! Dar, Dumnezeu poate ajuta României, dacă aceasta se trezește, și își va pune în acțiune "mintea cea din urmă", să aibă totuși parte de atât de necesarul NOU ÎNCEPUT CU DUMNEZEU!

IV. AM REEDITAT, LA ALTĂ SCARĂ, TRAGEDIA DE ODINIOARĂ A EVREILOR

Isus Hristos, acum aproape 2000 de ani, coborând pe Muntele Măslinilor, s-a adresat Ierusalimului, printre lacrimi, spunând următoarele cuvinte: "Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea! Dar acum ele sunt ascunse de ochii tăi. Vor veni peste zile..." Și știm, cei mai mulți, ce s-a întâmplat la anul 70 d.H., și mai târziu, în istoria atât de tragică a poporul iudeu. Mântuitorul, tot în Evanghelia după Luca, la capitolul 19, explică, în final, motivul ajungerii la tragedia națională evreiască, spunând: "pentru că n-ai cunoscut vremea în care ai fost cercetată."! Să observăm așadar că, prin Referendumul pentru Familie, precum odinioară Israelului, Dumnezeu i-a dăruit României o vreme specială de har, o splendidă VREME A CERCETĂRII, A VIZITĂRII DIVINE, de o importanță covârșitoare. Vremea, în grecește Kairos, înseamnă și Oportunitate. Stefan Zweig, autorul cărții, "Orele astrale ale Omenirii", ar numi, cu siguranță, evenimentul despre care discutăm: "Referendum 6-7.10. 2018 - Ora Astrală a României Moderne"!

Dar l-ar încadra la capitolul exemplelor tragice ale umanității.

La 100 de ani de la miracolul românesc al Marii Uniri, am avut șansa reeditării unui nou miracol, sub raportul demnității naționale și al apartenenței și dependenței românilor de Dumnezeu. Din nefericire, precum evreii de odinioară, n-am dat curs așteptării divine cu privire la noi.

Credem că plebiscitul pentru căsătorie a fost un moment istoric, astral, cu implicații temporare și eterne. El a reprezentat hârta de turnesol, nu doar a democrației, ci mai ales a structurii moral-spirituale a poporului român, a Creștinătății cu care ne lăudăm. Ce bine ar fi fost dacă am fi înțeles chemarea și favoarea divină care ni s-au făcut și am fi acționat în consecință!

În acest fel, frumusețea reflectată în data, sau "vremea Referendumului" ar fi fost dublată, și acesta era lucrul cel mai important, printr-o reușită a unui demers de apărare a ființei naționale, dar și a fiecărei familii în parte, cât și a generațiilor viitoare, atrăgând binecuvântarea divină asupra noastră. Dar n-a fost să fie! Doamne îndură-Te și iartă România și pe toți românii! Amin!

V. "COINCIDENȚA CIFRICĂ A REFERENDUMULUI" A FOST UN PRIVILEGIU!

Subliniez că mica analiză de mai sus care emite "pretenția" existenței unei corepondențe între frumusețea "vremii Referendumului pentru Familie din România" și frumusețea simbolisticii cifrelor care alcătuiesc data calendaristică în care are loc acest eveniment nu este, cu necesitate, valabilă întotdeauna. Lucrul făcut, de către Dumnezeu, "frumos la vremea lui", cum scrie în Eclesiastul, poate însemna și înseamnă, cu certitudine, mult mai mult decât reflectarea frumuseții evenimentului pe planul datării calendaristice. Ce folos de oferta strălucită divină, reflectată și prin semnificațiile numerologice ale datei calendaristice, dacă românii i-au dat cu piciorul, în niște zile în care soarele cald parcă ne îndemna la recunoștință și la respect față de Creator!

Iacob Berghianu, împreună cu întreaga familie

VI. CE FRUMOS AR FI FOST, ÎN 2018, UN NOU: "PE AICI NU SE TRECE!"

Votul decisiv din Senatul României a avut loc, la 11.09.2018, la exact 17 ani de la ziua atacului asupra turnurilor gemene din Statele Unite ale Americii. Imediat după "9.11" american, am asistat la comunicarea rezultatelor unui sondaj Galup, prin care americanii erau întrebați dacă vor să-și păstreze drepturile și libertăților cetățenești de până atunci, cu riscul să mai aibă parte de astfel de acte de terorism, sau, dimpotrivă, sunt de acord ca acele drepturi și libertăți să le fie restrânse pentru a fi "safe", în siguranță. Și am fost uimit să constat cum teroarea și frica pot conduce la acceptarea unor stări de lucruri la care nimeni nu s-ar fi așteptat de la bravul popor american! Ei bine, restrângerile programatice de drepturi au continuat, în America și în lume, ajungându-se ca la noi să se spună, de către un fost ministru al justiției că acestea "sunt un lux"!?!...

Ce păcat că deși Parlamentul și Curtea Constituțională ale României, au creat un bun prilej, Poporul Român, nu a putut să spună, clar și răspicat:

"Restrângerea drepturilor și libertăților cetățenești are o limită: propria conștiință, luminată de Dumnezeu; Familia și Însuși Dumnezeu, Creatorul!" Unii au spus-o, ce-i drept, dar marea majoritate a românilor au căzut la acest examen, deși apărarea vieții firești, împlinite a familiilor și libertatea de conștiință, libertatea de a crede în Dumnezeu, ar fi trebuit tratate ca fiind deasupra oricărei dispute și presiuni! "PE AICI NU SE TRECE!", au spus bravi soldați români la Mărășești. Dar, trist! Urmașii acestor bravi apărători s-au dovedit a fi niște epigoni! Printr-o poziționare corectă la oportunitatea istorică, astrală, a Referendumului Românesc din 2018, modesta, coruptă și ne semnificativă Românie, cum o privesc unii, ar fi putut avea un cuvânt de spus în concertul națiunilor lumii, asumându-și niște obiective de destin istoric de invidiat. Dar, de această dată, acest lucru nu s-a întâmplat. Poate la o dată ulterioară! Dacă vom mai avea o astfel de șansă istorică, o a doua "oră astrală", de importanță nu doar temporală, ci și veșnică.

Îndură-Te Doamne de România și adu trezirea spirituală de care avem nevoie!

Iacob Berghianu, Realizator Credo TV

SALATĂ

“Savoare de toamnă”

Ingrediente pentru 4 porții:

- 3 pere mari feliate
- 60 g miez de nucă proaspăt prăjită într-o tigaie (aprox. 5 min la foc mediu)
- 300 g frunze rucola și/sau mix de frunze tinere de salată
- 60 g boabe de rodie
- 30 g brânză cu mucegai albastru, fărâmițată
- 20 g brânză Brie tăiată cubulețe

Dressing:

- 3 linguri oțet de mere
- 1 lingură miere
- 1 linguriță muștar
- 2 linguri ulei de semințe de struguri
- sare și piper proaspăt măcinat

Pentru că dressingul să nu se taie, întâi se amestecă oțetul cu mierea și muștarul până la omogenizare. Se adaugă sarea și piperul, apoi se toarnă uleiul în fir subțire amestecând continuu până când dressingul capătă o consistență fină.

O salată delicioasă, ideală ca aperitiv sau gustare.

Poftă bună!

Paula Dejeu
Oradea

Supă

cremă de dovleac

Ingrediente

- 2 cepe roșii, tocate
- 2 tije de țelină, tocate
- 2 morcovi, tocați
- 4 căței de usturoi tocați
- 2 fire de rozmarin proaspăt (doar frunzele)
- 1/2 ardei chili roșu, fără semințe, tocat mărunt
- 2 kg de dovleac de plăcintă, tăiat bucăți
- 2 litri de supă de pui
- ulei de măsline extravirgin

Pentru crutoane

- ulei de măsline extravirgin
- 16 felii de ciabatta
- 1 bucată parmezan

Mod de preparare

Încinge puțin ulei, pune la prăjit ceapa, țelina, morcovul, usturoiul, frunzele de rozmarin, ardeiul chili și azonează-le cu sare și piper. Lasă-le 10 minute, până se înmoaie puțin ingredientele, apoi adaugă dovleacul și supa și lasă toate legumele să fiarbă 30 de minute. După ce au fiert, mixează-le la blender, până obții un piure. Subțiază crema obținută cu supă rămasă în oala în care au fiert legumele.

Prepară crutoanele:

Toarnă ulei de măsline extravirgin pe bucățile de ciabatta, presară parmezan peste ele și pune-le într-o tigaie încinsă, fără ulei, să se perpelească pe toate părțile, până se rumesc.

Camelia Mărginean
Biserica "Filadelfia", Tg.Mureș

Cartea de pe noptieră

Scriitoarea Ana Tatar Antras, a lansat în această toamnă trei noi volume:
"Înalta chemare a femeii", "Tata, pentru totdeauna", "Eu vin curând și pentru tine"

Toate aceste volume semnate de ea, sunt o bogăție a literaturii creștine contemporane, pe care vi le recomandăm cu mare drag. Ele se pot procura de la librăria Bisericii Baptiste Iris din Cluj-Napoca.

Radio Vocea Evangheliei

Timișoara 92,2 FM,
rve-timisoara.ro
Bucuresti 94.2 FM
Brasov 94.6 FM
Cluj-Napoca 88.3 FM
Constanta 104.4 FM
Hunedoara 98.00 FM
Oradea 92.1 FM
Sibiu 89.4 FM
Suceava 102.7 FM
Moldova Nouă 106.6 FM

Va multumim din suflet.
Domnul sa va binecuvanteze.

Cu drag,
Nelu Ciobota
Radio Vocea Evangheliei
Timisoara
0728276516

televiziune din suflet pentru suflet!

Venim în întâmpinarea celor ce-L caută pe Dumnezeu prin:

- ▶ fragmente de programe din biserici evanghelice
- ▶ emisiuni pe teme biblice, cu un puternic impact moral-spiritual
- ▶ interviuri și reportaje de interes public
- ▶ evenimente, spectacole și conferințe creștine
- ▶ videoclipuri cu Psalmi, muzică și meditații biblice

Ne găsiți:

- ▶ în peste 200 de rețele de cablu
- ▶ în rețeaua Focus Sat
- ▶ în grilele digitale UPC, Telekom TV și Orange
- ▶ live pe internet la adresa www.credo.tv
- ▶ live pe telefonul mobil sau tablete, descărcând gratuit aplicația [credo tv](http://credo.tv)
- ▶ gratuit, montând o antenă individuală (oriunde în Europa)

Satelit: THOR 6
Poziția orbitală: 1° W
Frecvența: 12456 MHz
Polarizare: verticală
Rata simb: 28.000 KSymb/s
FEC: 7/8
V-PID: 1840 Kbit/s
A-PID: 128 Kbit/s
Norma: FTA

Dacă doriți să urmăriți Credo TV, iar distribuitorul dumneavoastră de televiziune nu are în grilă acest canal, nu ezitați să renunțați la contract, alegând una din celelalte variante.

Contact: 0264 436 150 0728 192 123 contact@credo.tv

ISRAEL

El Nifla tours

Va invita intr-o calatorie UNICA si cu multa SEMNIFICATIE pasind pe urmele Domnului nostru scump ISUS si la propriu si la figurat!

PENTRU DETALII SI INSCRIERI:
www.elniflatours.com
elniflatours@yahoo.com
00972-504611988
(Viber si whatsapp)

Pelerinaje periodice pentru toate buzunarele!

Ghid autorizat: Pastor Daniel Stanger

"Picioarele mi se opresc în portile tale, Ierusalime! Ierusalime, tu esti zidit ca o cetate facuta dintr-o bucata! Acolo se suie semintiile, semintiile Domnului, dupa legea lui Israel ca sa laude Numele Domnului." Psalmul 122

Suntem deschise oricărei femei, care dorește să ne împartășească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealaltă.

Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa

contact@sufletdefemeie.ro

www.sufletdefemeie.ro